Studia Syriaca: Apocryphi hypomnemata Domini Nostri, seu Acta Pilati

Ignatius Ephraem I (Rahmani, Syrian Uniat Patriarch ...

STUDIA SYRIACA

FASCICULUS II

APOCRYPHI

HYPOMNEMATA DOMINI NOSTRI

SEU

ACTA PILATI

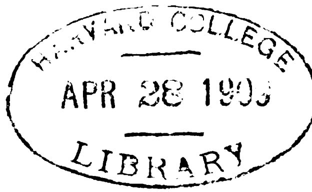
ANTIQUA VERSIO SYRIACA

QUAM NUNC PRIMUM EDIDIT LATINE VERTIT
ATQUE NOTIS ILLUSTRAVIT

IGNATIUS EPHRAEM II RAHMANI
PATRIARCHA ANTIOCHENUS
SYRORUM

TYPIS PATRIARCHALIBUS IN SEMINARIO SCHARFENSI
IN MONTE LIBANO
MCMVIII

HARVARD COLLEGE
APR 28 1909
LIBRARY

Ad lectorem

Libelli apocryphi inscripti "hypomnemata Domini nostri„ et magis noti sub titulo "acta Pilati„ vel etiam "evangelium Nicodemi„ textus originarius graecus juxta duplicem recensionem A, B pluries, nominatim vero a C. Tischendorf in opere "Evangelia apocrypha„ typis editus fuit. In praefato volumine adiectae quoque fuerunt ipsius libelli antiquissimae interpretationes tum coptica ex foliis papyraceis fere saeculi V, tum latina quam exhibet codex palimpsestus item saeculi V vel VI. Tandem anno 1896 dicti apocryphi versionem armenam in lucem vulgavit F. Conybeare in studia biblica t. IV.

Cum autem, sedula investigatione praemissa, iampridem innotuerit nobis exstare in duobus praestantissimis codicibus illius scripti apocryphi vetustam syriacam versionem, postquam curavimus eosdem exscribendos usui nostrae bibliothecae, sumus arbitrati gratam nos allaturos utilitatem christianae antiquitatis cultoribus, edendo typis illam versionem ex praedictis codicibus una cum latina interpretatione quam ex syriaco fideliter elaboravimus. Prior autem syriacus codex apographus ex quo depromitur textus noster exstat in urbe Mossul et refertur ad saeculum XIV, alter, qui custoditur in ecclesia sanctae Samonae in oppido Mediad in monte Masio prope Mardin, est membranaceus litteris estrangelis exaratus, uti videtur, sæculo VIII. Videntur autem ambo isti codices videlicet Mossulanus et Mediadensis ex uno edemque vestustiore apographo directe procedere. Id deducitur non solum ex eo quod in textu, quem ex iisdem hic edimus, paucae tantum deprehendantur lectiones variantes quae adnotantur in pagina ܟܒ praesentis editionis, sed praesertim ex eo quod in utroque codice desint libelli prologus, nec non cap. I a n. 1 usque ad medium n. 2, ita ut post praefixum titulum ibidem exor-

diantur acta ab abrupta phrasi "Egressus vero cursor„. Proinde concludendum est codicem vetustiorem ex quo duo illi olim exscripti fuerunt mutilum fuisse.

Porro eo majori aestimatione habenda est syriaca, quae nunc primum in lucem prodit, versio, quod illa primigenium textum exhibere videatur.. Dum enim tres antiquissimae versiones coptica latina et armena, paucis admodum exceptis, graecum textum juxta recensionem A undequaque pressius sequuntur et cum eo conveniunt, nostra e contra versio, quae graeco textu in forma concisior est, plura manifesta praesefert indicia, ex quibus, uti in prolegomenis disputabitur, iudicandum est ex originali graeco, ex quo interpres syrus illam confecit, efformatum fuisse quarto probabiliter saeculo ad finem declinante graecum textum qui ad nostras pervenit manus in recensione A.

Ex dictis itaque apparet quanti sit momenti edere versionem istam syriacam, quae sola exhibet primigeniam formam huius apocryphi scripti, quod prodiit aliquo intervallo ante tempus Theodosii I et Valentiniani II.

Non abs re praeterea erit animadvertere istam syriacam versionem plures exhibere ex s. Scriptura et praecipue ex N. T. allegationes, quarum nonnullæ coalescunt ex sententiis depromptis ex pluribus evangelistis simul inter se connexis. Neque semper illae allegationes scripturales verbatim respondent textui graeco vel syriacae versioni evangeliorum. Occurrunt quoque ibidem citationes quæ referunt variantes quae in qnibusdam codicibus vel vetustissimis versionibus N. T. leguntur.

Habes exempla eiusmodi citationum collectarum ex variis membris versuum diversorum evangelistarum cum variantibus lectionibus vel omissionibus in cap. ıv n. 1 ubi citatio scripturalis desumpta est ex Ioan. XVIII, 38 et Luc. XXIII, 22; et in cap. ıx n. 1 ex Ioan. XVIII, 39, Math. XXVII, 16, 21 Lůc XIII, 18, Math. XXVII, 22, 23, Luc. XXIII, 23; et in cap. XI n. 1 ex Luc. XXIII, 44 Math. XXVII, 45 Luc. XXIII, 45 Math. XXVII, 51, 50.

Ideo autem haec volumus notanda ut luculenter appareat quam inmerito nonnulli moderni ex detectis minimis fragmentis N. T. v. g. in papyro Fayumensi (Resch ausserc. paralleltexte zu den Evangelien t. II p. 28) arguere

audent exstitisse evangelia anteriora nostris quae synoptica dicuntur.

Tandem ad calcem praefatae versionis visum est addere tamquam appendices cum interpretatione latina omnia illa apocrypha documenta, quae leguntur in iisdem codicibus nostris syriacis, quaeque referuntur ad commercium epistolare quod fingitur evenisse Herodem inter et Pilatum et vicissim, vel inter Pilatum et Tiberium de Christo Domino.

In seminario Scharfensi die I iunii anni salutis MCMVIII

Prolegomena

Ut aequum proferatur iudicium de valore syrìacae versionis, quam in lucem modo edimus, libelli hypomnematum de Domino nostro, quaedam breviter nobis expendenda sunt in distinctis paragraphis.

1. De titulo libelli

In syriaca versione ex subscriptione, quae ad calcem apponitur, excerptus fuit brevis titulus praefixus libelli initio, qui sic exprimitur : hypomnemata (i. e. memoriae) Domini nostri Jesu Christi. Ampliorem ex prologo depromptum titulum graecus textus istum praesefert: Υπομνήματα του Κυριου ημων Ιησου Χριστου πραχθεντα επι Ποντιου Πιλατου„ . Huic similis est titulus qui vetustissimae ejusdem operis copticae interpretationi praemittitur : commentarii Salvatoris nostri conscripti sub Pontio Pilato. In codicibus latinis plerisque legitur sequens titulus : gesta Salvatoris nostri. Huic titulo in nonnulis exemplaribus additur: quae invenit Theodosius magnus in praetorio Pilati. Ejusmodi autem additio minime cohaeret cum prologo, in quo declaratur quemdam nomine Aeniam vel Ananiam invenisse illa gesta atque eadem ex hebraico in graecum sermonem interpretatum esse. Tandem communius inscribitur : gesta vel acta Pilati. Quae inscriptio non alio sensu accipienda est quam : gesta vel acta Jesu Christi sub Pilato.

Hisce breviter indicatis, praestat adnotare nullatenus cum opere, de quo disserimus, confundendum esse illud scriptum ad quod s. Iustinus m. in sua apolog. I, 35, 48 bis appellat sub nomine "acta de Christo sub Pontio Pilato„. Ibi enim significantur acta in publico instrumento consignata et ex antiqua consuetudine (Cf. Euseb. h. eccl. II, 2) Romam ad Caesarem transmissa.

De quibus iuridicis scriptis exstat disertum testimonium Tertulliani in apolog. 21, ubi quidem primo narrat verbo a Christo daemones ex hominibus fuisse excussos, coecos reluminatos, leprosos purgatos, paralyticos restrictos, mortuos vitae redditos, procellas compitas etc. Dein subdit Iudaeorum primores magistrosque videntes ingentem multitudinem ad eum deflectentem, obtulisse eundem Pontio Pilato a quo extorserunt ut daretur eis in crucem tollere eundem Iesum, et, cum spiritum verbo dimisit, medium orbem sole signante, lux subducta est. Hinc narrat quamvis corpus fuit conditum in sepulcro et a militibus diligenter custoditum, ne discipuli suspectos fallerent ablato cadavere, tertia tamen die, concussa terra, mole quae obstruebat sepulcrum revoluta, et custodia pavore disiecta, nullis apparentibus discipulis, nihil repertum fuisse in sepulcro, exceptis exuviis eius. Inde concludit postquam cum discipulis quibusdam in Galilaea ad 40 dies egit docens eos, ordinavitque illos ad praedicandum per orbem, ipsum circumfusa nube in coelum fuisse receptum. Quibus expressis, subdit "Ea omnia super Christo Pilatus, et ipse iam pro sua conscientia christianus, Caesari tunc Tiberio nunciavit„. Iam vero luculenter patet, neque omnia quae de Christo in recitatis verbis Tertulliani referuntur, neque eodem ordine quo ibidem exponuntur, contineri in nostro libello "hypomnemata Domini n. J. Ch.„. Imo evidens est ibidem Tertullianum designare relationem authenticam scriptam ab ipso Pilato et datam ad Tiberium super Christi miracula, doctrinam, adductionem ad tribunal, crucifixionem, mortem, resurrectionem et ascensionem.

Item neque in nostro libello adamussim deprehenduntur singula quae s. Iustinus martyr in duobus superius notatis locis apologiae I scribit iuxta prophetias Isaiae et Davidis expleta fuisse in Christi adventu et in ipsius crucifixione. Proinde nullatenus designat ibidem nostrum libellum cum post dicta statim subdit "addisci posse ea gesta esse ex actis confectis sub Pilato„.

Postremo loco concludimus a nonnullis libellum nostrum quoque appellari "evangelium Nicodemi„, quae quidem appellatio, quamquam in nullo codice eidem veluti titulus praeposita reperiatur, nihilominus desumpta fuit ex secunda

parte prologi, qui initio praefigitur. Ibi enim refertur "Nicodemum omnia quae principes sacerdotum et reliqui Iudaei egerunt adversus Salvatorem scriptis mandasse literis hebraicis„.

Censenda tamen videntur ista verba ab interpolatore serius inserta in fine prologi, cum eius initio diserte affirmetur eadem hypomnemata a Iudaeis fuisse scriptis consignata lingua hebraica. Porro iam supra monuimus in syriaca versione primam prologi partem translatam inveniri ad calcem libelli tamquam epigraphen; secundam vero partem in eadem desiderari in mutilo vetustiori codice apographo unde desumpti sunt ambo nostri codices. Hisce praemissis, progredimur ad aetatem definiendam hujus libelli apocryphi.

Eusebius non semel in hist. eccl. I, 9, 11 mentionem facit operis scripti sub nomine pseudo - hypomnematum Salvatoris nostri et Pilati testaturque IX, 5 eadem mendacia et calumniis blasphemiisque contra Dominum plena, subditque ante breve tempus in odium christianae religionis illa fuisse mendaciter plasmata, iussuque Maximini orientis imperatoris per pagos et urbes in provinciis propagata et edito mandato scholarum magistris ut illa memoriter pueri addiscerent declamarentque. Ex quo testimonio alterutrum deducendum est, videlicet vel ad appugnandum longe lateque diffusum scriptum "hypomnemata Christi Domini„ composuisse ethnicos sua pseudo - hypomnemata, vel statim ac sedata fuerit Maximini in christianos saevitia, eosdem sincera hypomnemata de Domino nostro edidisse et divulgasse ut mendacibus blasphemiisque ethnicorum memoriis ea opponerent. Prima autem hypothesis probabilior videtur.

Accedit testimonium s. Epiphanii qui in haer. L. Quartodecimanorum n 1 acta Pilati diserte commemorat, et notat variantes lectiones exemplariorum eorundem atque ex iis brevem profert citationem, quae totidem verbis hodie in secunda parte prologi reperitur.

Gregoris Turonensis in hist. Francorum 1, XX, XXIII duo producit loca ex actis nostris, et ex illis quidem quae interpolata fuerunt, prouti exhibentur in textu graeco et in versionibus ab illo derivatis. Attamen falso ipse putat

eadem esse illa atque acta authentica quae Pilatus confecit transmisitque ad Tiberium. Sic enim ibi scribit "Pilatus autem gesta ad Tiberium Caesarem mittit et ei tam de virtutibus Christi, quam de passione vel resurrectione eius insinuat. Quae gesta apud nos hodie retinentur scripta„.

Addatur iis quod cum eorundem actorum jam exstiterint antiquæ interpretationes, coptica, inquam, quam servarunt folia papyracea saeculi v, et latina quae habetur in codice palimpsesto Vind. saec. VI, dicendum est textum graecum ante elaboratas translationes jam notabili tempore prodiisse.

Quapropter ex testimonio Eusebii concludendum esse saltem paulo post initium saeculi quarti conscripta fuisse christianis hypomnemata, quae statim ita divulgarl coeperunt, ut s. Epiphanius circa an. 375 in quo edidit suum librum contra haereses ea adhibuerit, simulque notaverit variantes eorumdem exemplarium lectiones.

Ex hactenus dictis minime videtur annum quo hypomnemata primum exarata fuerint designare illa nota temporis quae inseritur in prologo secundum quam Aenias vel Ananias refert se convertisse in graecum illa acta sub imperio Flavii Theodosii anno XVIII et Flavii Valentiniani anno VIII indictione Accedit quod ista nota temporis desit in subscriptione Ananiae quae ad finem actorum apponitur. Merito igitur praesumendum est eandem notam indicare aetatem interpolationis, seu tempus quo ex pristino textu graeco quem versio syriaca exprimit efformatus fuit praesens graeca recensio eorundem actorum.

3. De lingua qua originarius libelli textus exaratus fuit

Quod Aenias asserit, in prologo vel iuxta dispositionem versionis syriacae in subscriptione, hypomnemata quae ipse graece reddidit, fuisse prius consignata litteris hebraicis, nequit solido demonstrari argumento. Haud inverisimile est verum libelli scriptorem, ut iis quae narrat de Christi Domini crucifixione resurrectione et ascensione majorem fidem conciliaret, excogitasse illum adiudicandum esse hebraeis tanquam auctoribus, et ad magis magisque

suum talem propositum confirmandum finxisse etiam eundem fuisse hebraicis litteris conscriptum.

Nihilominus ipse textus graecus prouti ad nos venit cap. I n. 4 sequentem sententiam integram non iam in hebraica sed in aramaica lingua etsi aliquatenus corrupta exhibet "ωσαννα μεμβρομη Βαρουχαμμα αδοναι„ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪܘܡܐ ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ "Osanna in excelsis Benedictus (qui venit) in nomine Domini„. Quidquid sit tamen de originaria lingua libelli, certum est eundem passim redolere aramaismum. Sic v. g. cum cap. XVI n. 2 eum commemoratur oblatio Christi ad Deum in templo dicitur quod "Simeon dixit ad Mariam matrem eius: nuntio tibi nuntium de puero isto. Ait: bonum (sit), domine!„ Qui modus intercipiendi simili exclamatione locutorem, cum nuntiat aliquid, viget hodie etiam apud aramaeo-arabes.

Illud quoque iuvat animadvertere scriptorem adhibuisse in textu graeco rerum vel personarum nomina latina quae per orientem, qui iam imperio Romano subiacebat, in usu erant, nem. "cursor„, "praeco„ "signa„ etc. Etiam in versionibus eadem nomina retinentur.

Quod spectat ad syriacam nostram versionem, signa plura testantur eandem ex graeco textu emanare. Sic v. g. cum in pschitta evangeliorum versione pro verbo σταυρω et derivatis ponitur ܙܩܦ, ܐܙܕܩܦ extollere (in crucem), versio actorum, ad instar Heracleensis magis ad literam reddens praedictum verbum, adhibet ubique ܨܠܒ, ܐܨܛܠܒ. Imo eadem actorum versio servat nonnulla vocabula graeca, uti in titulo ܗܘܦܘܡܢܡܛܐ cap. VI n. 1 ܢܝܢܣܩܐ νεανισκοι cap. XIV n. 3 ܣܝܡܝܘܢ σημειον, cap. XVI, 3 ܢܘܡܝܩܐ νομικος ܗܘܐ ܒܐܓܘܢܐ αγωνιω. Tandem probatur versionis nostrae a graeco dependentia ex eo quod in cap. 1 n. 4 interpretetur ܐܘܫܥܢܐ non iam ex hebraico "salva nos„ sed ex mendosa ratione graeco legendi "ωσαννα„ quod ait significare "gloriam„ vel potius "laudem„. Quem errorem iam notaverat (Jacobus Edess. Vid. in wrigth, catal. Brit. Mus. cod. addit. 14 599 f. 21 v.).

Etsi porro nequeat statui quo praecise tempore eadem versio, quae sane antiqua apparet, fuerit confecta, nihiolminus in cap. II n. 2 exhibetur Joan.

XIX, 10 iuxta versionem Heracleensem. Aliae citationes vero ex evangelio, quæ plerumque sunt independentes ab utraque syriaca N. T. versione, propius accedunt ad Pschittam.

Neque praetermittendum est ex nostra actorum versione explanari loca nonnulla obscura vel dubia quae occurrunt sive in textu graeco sive in versionibus copta et latina. Speciatim autem notandum est nonnulla nomina propria correctiorem orthographiam in syriaca versione praeseferre. Sic v. g. latrones vocantur "Dymas„ vel in forma diminuitivi "Dymachos„ et "Titas„. Levitae tres (cap. XIV, 1) dicuntur "Phinees, Addai et Aggai„ etc.

4. Praecipuae discrepantiae delineantur syriacam inter libelli versionem et graecum eiusdem textum praesentem

I, Prima discrepantia in eo consistit quod versio syriaca quaedam dicta quae in evangelio continentur vel exprimat verbis aliquantulum diversis ab eo et paulo liberius, vel interdum iuxta antiquiorum codicum textus N. T. aut versionum lectiones. E contra in graeco libelli textu eadem dicta magis accomodata deprehenduntur recepto evangelii textui. Ita v. g. in cap. IV n. 1 cum in syr. vers. referatur Christum dixisse "possum dissolvere templum hoc magnum„ graec. textus omittit "magnum„ quod et deest in evangelio Math. XXVI, 61. Ibidem in syr. vers. perhibetur Pilatus dicens Iudaeis "vos accedite ad istum„ huius dicti loco graec. textus substituit "vos videritis„ ex Math. XXVII, 24. Cap. VII n. 1 ubi inducitur mulier illa clamans : "mihi sanguinis fluxus erat„ additur in textu graec. "a duodecim annis„ ex Math. IX, 20. Item cap. IX n. 1 ubi habet vers. syr. "scitis quia quovis die festo est consuetudo ut unum vinctum dimittam vobis„, gr. textus post "consuetudo„ addit "vobis„ ex Joan. XVIII 39, et eodem loco ubi in vers. syr. interrogat Pilatus "quid faciam de Jesu ?„ adiicit text. gr. ex Math. XXVII, 22 "qui dicitur Christus„ Praeterea cum syr. vers. prae oculis habens Luc. XXIII, 44 etc. omittit "et obscuratus est sol„ (vid. Origenem comment. in Math.) gr. textus illam

pericopen restituit. Tandem, aliis praeteritis, duo praesertim loca proponimus expendenda et conferenda prouti leguntur in vers. syr. hypomnematum et prouti fuerunt accomodata ad evangelicum textum in gr. textu. Ea sunt cap. III n. 2 quae respondent Joan. XVIII, 34 — 37; et cap. XVI n. 2 et 6 ex Luc. II, 30 — 32, 34.

Iam vero allata exempla aliter explicari nequeunt nisi dicatur auctorem textus graeci superstitis curam adhibuisse reformandi textum quem exprimit syriaca versio illiusque allegationes textui evangelico aptandi.

II. Altera discrepantia syriacam inter versionem et textum graecum consistit in iis quae respiciunt rationem agendi Pilati quoad iudicium Christi, eiusque crucifixionem etc. Ubi enim syriaca versio hac in re nihil fere amplius de Pilato affirmat quam quae evangelia testantur, graecus e contra textus hic inserit exaggeratas sententias Pilato faventes, expungit quae minus opportunae videbantur eiusdem laudi et alibi alias castigat.

Exinde videtur concludendum textum graecum, qui ad nos venit, duo sibi proposuisse, primo, pervicaciam Iudaeorum et praecipue sacerdotum in Christi condemnatione apertius confundere eorumque incredulitatem nefariam redarguere; secundo, Pilatum a quovis reatu traditi Domini exhibere immunem, imo ipsum uti defensorem eiusdem commendare et tamquam credentem laudibus efferre. Eiusmodi interpolationibus hypomnematum textus videntur occasionem praebuisse quaedam vetustiorum apolegetarum dicta, uti illud Tertulliani apolog. 21 "Pilatus et ipse pro conscientia sua christianus„.

Hanc ob rem v. g. in textu graeco praesenti c. II n. 1 additur quod Pilatus sic allocutus sit Iudaeos "Scitis meam uxorem piam esse in Deum et addictam Iudaismo„ — Similiter in gr. text. in cap. IV post n. 3 adduntur n. 4, 5 ubi Pilatus instantibus sacerdotibus ut Christus crucifigatur obiicit se conspexisse plures Iudaeos lacrymantes, proindeque ait minime verum esse universam multitudinem expetere eiusdem mortem — Praeterea in cap. IX additur n. 2 in quo perhibetur Pilatus exprobrans Iudaeis rebellionem contra Deum post-

quam eos ex Aegypti servitute eduxerat et beneficiis cumulaverat etc. — Insuper in cap. XI inseritur n. 2 in quo prius refertur Pilatum et uxorem, cum audierint Christum spiritum emisisse, "neque manducasse neque bibisse illa die prae dolore„; deinde perhibentur Iudaei obiicientes solem obscuratum esse "ex eclipsi quae facta est secundum consuetudinem (vid. Orig. in comment. ad Math. h. l.) Tandem in gr. text. in cap. XII n. 1 Pilatus laudatur utpote qui sit corde etsi non carne circumcisus.

Demum in gr. textu amplificatur n. 1 capitis XII quo manifestius appareat obstinatio Judaeorum; et in cap. XIII n. 2 inseritur inter custodes testes resurrectionis Christi et Judaeos disceptatio quae ostendit animum istorum incredulum. Notandum est autem in ejusmodi disceptatione dicuntur custodes respondisse Judaeis "date vos nobis Joseph (ab Arimathea) et nos dabimus vobis Jesum„ : quae verba allegantur a Gregorio Turon. hist. Franc. 1, XX.

III. Tandem in eo a syr. versione discrepat graec. textus quod contineat nonnulla aucta vel adiecta quae luculenter dignoscuntur fuisse posterius in primigenium textum invecta. Ita v. g. cap. 1 n. 6 perhibetur Pilatus, iuramento per Caesaris vitam emisso, declarasse signiferis prioribus se ipsis capita praecisurum, nisi ingressuro rursus Iesu signa sponte sese inclinarint Cap. V n. 1 Nicodemus discrimen inter miracula ex Deo et portenta ex hominibus illustrat hinc sxemplo miraculorum per Moysen coram pharaone, illinc exemplo signorum quae operati sunt Iannes et Iambris — Insuper in cap. VI additur n. 2 ubi coecus et leprosus testantur se a Domino fuisse sanatos, et in cap. VI inseritur testimonium de Lazaro ad vitam ab ipso Jesu revocato — Praeterea in cap. VII n. 1 postquam clamavit mulier illa hemorrhoissa ex contactu ipsius vestis se fuisse sanatam, affigitur obiectio facta a Judaeis de non admittendo mulierum testimonio.

Item in cap. X n. 1 ex evangelico passionis Christi narratione superadditur impositio coronae spinarum ipsius capiti et confixio tituli scripti in cruce.

Tandem, ut cetera praetermittamus, notare praestat aperte innotescere fuisse posterius adiecta tum quae repetuntur de Domini in cœlum ascensione, quae confirmatur ex Eliae et Elisaei assumptione (cap. XV n. 1) tum ea quae referuntur de arcessitis et seorsim interrogatis testibus ascensionis (cap. XVI, 3, 4, 5, 6)

Index

Memoriae Domini nostri
Jesu Christi (a)

(Cap. I)

(n. 1) . . . .

(n. 2) . . Egressus (b) vero cursor (c), cum viderit eum, inclinatus ipsum adoravit, et tollens fasciale quod erat in manu sua, expandensque illud super terram dixit ei : hic ambula, Domine mi, et ingredere, quia ecce praeses te advocat. Judaei autem videntes quod fecit cursor, cœperunt conclamare ad Pilatum : quare minime per praeconem jussisti ipsum ingredi, sed per cursorem ? Cursor siquidem, quem misisti, cum ipsum viderit, inclinatus eum adoravit, tollensque suum fasciale, sternensque super terram coram eo, dixit ipsi : hic ambula et ingredere.

(a) Textus graecus istius libelli, cui nomen est « ὑπομνήματα „ nec non versiones coptica, latina et armena praefigunt initio prologum, in quo quidam, qui Ananias vocatur, ait se, sub Theodosio et Valentiniano imperatoribus, vertisse ex hebraico sermone in graecum praedictum libellum, refertque deinde eundem fuisse hebraice conscriptum a Nicodemo sub Tiberio Caesare. Versio vero syriaca, quam typis edimus, epigraphen Ananiae ad finem libelli reiicit, nulla facta tamen mentione temporis confectae versionis, et sub silentio praeterit nomen Nicodemi auctoris textus originalis hebraici.

(b) Cum in utroque vetusto apographo nostrorum exemplarium desiderentur n. 1 et initium n. 2 capitis primi, videtur merito exinde concludendum eosdem codices apographos esse derivatos ex uno eodemque codice mutilo. In memorata autem lacuna agitur de principibus sacerdotum et scribis Judaeorum adeuntibus Pilatum ad accusandum Jesum de multis, et eundem praesidem rogantibus ut illum ad suum tribunal advocet atque publice audiat.

(c) Interpres syrus habet ubique ܩܘܪܦܣܘܪ pro ܩܘܪܣܘܪ

(n . 3) Ait Pilatus cursori : quid est hoc quod fecisti? Dicit cursor : cum me Hierosolymam misisti ad Alexandrum, vidi illum (i . e . Jesum) sedentem super pullum filium asinae, puerosque Hierosolymae filios suis manibus olivarum ramos tenentes, alios autem suas expandentes vestes coram ipsius via, atque eundem acclamantes : Dilecte (a) in coelis! Benedictus qui venit in nomine Domini! Hosanna in excelsis (b)!

(n . 4) Dicunt Judaei adversus cursorem : si filii Hebraeorum clamabant (hebraice), undenam tu id graece novisti? Ait eis cursor : interrogavi Judaeorum quemdam, quid est quod exclamant? Et ille mihi id interpretatus est graece. Ait illis (Pilatus) : quid est hosanna? Dicunt Hebraei : gloria. Dicit eis cursor (c) : si et vos ipsi testamini pro acclamatione filiorum vestrorum, quid ergo peccavit cursor? Silueruntque Judaei. Ait praeses Pilatus cursori : egredere et quomodocumque volueris introduc ipsum. Cursor autem egressus introduxit Jesum modo priori.

(n . 5) Cum ingrederetur vero Jesus, viderunt eum signa (d) et incurvata sunt atque ipsum etiam adoraverunt. Judaei videntes quod factum est, adversus illos, qui signa portabant, vociferati sunt. Pilatus autem ait illis : nequaquam vos miramini quomodo signa sese inclinarint ad Filium adorandum, sed potius vociferamini adversus signa portantes, tamquam si illi inclinarint eadem signa. Dicunt Judaei : nos (e) ipsi vidimus quomodo sese inclinarunt, et eum adorarunt. Pilatus vero advocans eos, qui portabant signa, dixit illis : quid est hoc quod fecistis? Dicunt ei : tuam deprecamur magnitudinem, numquid verum tibi videtur quod nos, cum ethnici simus, adoravissemus istum? An nescit magni-

---

(a) Ejusmodi exclamatio apud neminem ex Evangelistis occurrit.

(b) Math . XXI, 9

(c) In textu gr . et in versionibus "Dicit eis Pilatus„.

(d) I. e . statuae.

(e) Sic vertendus locus juxta lectionem utriusque exemplaris. Attamen contextus exigit ut corrigatur ita : ܚܢܢ ܚܙܝܢ ܕܐܝܟܢܐ ܐܪܟܢܘ ܐܢܝܢ ܗܢܝܢ ܕܣܓ̈ܕܢ ܠܗ i. e. nos ipsi vidimus quomodo (portatores) inclinarunt ea (signa quae ipsum adorarunt.

tudo tua minime id nobis licere? Profecto id nequaquam ex nostro placito factum est.

(n 6) Pilatus ait Judaeis : eligite vobis homines fortes et validos qui teneant signa. Elegeruntque homines fortes et validos duodecim viros (a). Et jussit Pilatus ut Jesus secunda vice ingrederetur : cumque secunda vice ingrederetur, signa rursus se inclinantia adorarunt Filium.

(Cap. II)

(n. 1) Pilatus vero terrore comprehensus quaerebat ex tribunali suo surgere : sed puduit ipsum surgere. Atque ecce uxor ejus misit ad illum dicens (b) : nihil sit tibi et huic homini justo, valde enim fui conturbata propter eum hac nocte. Dicunt Judaei Pilato : nonne diximus tibi eum esse magum? Mittendo misit ad ipsam (phantasma), et in somnio illum vidit (c).

(n. 2) Idem autem praeses inspiciens Jesum dixit : quid est hoc, quod modo de te testantur? Ille vero tacebat. Et rursus Pilatus ad ipsum dixit : non loqueris? an nescis potestatem mihi esse te crucifigendi, potestatemque te dimittendi (d)? Ait ei Jesus : etiamsi tibi potestas esset, nonnisi desuper data est tibi illa potestas. Unusquisque enim homo habet potestatem in ore suo bona et mala loquendi. Ast Judaei sua habent labia, atque ipsi criminantur.

(n. 3) Presbyteri (e) et scribae Judaeorum aperientes os dicunt Jesu :

(a) Interpres syrus brevius exhibet n. 6 quam graecus textus.

(b) Math. XXVII, 19. Notandum est lectionem "hac nocte" quae exstat in graeco textu uti et in versionibus syr. cop. et lat., legi in versione copt. s. Math., nec non in nonnullis codicibus version. italae. Cf. Tischendorf Nov. Test. Edit. critic.

(c) Interpres syrus omittit quod in textu graec. ceterisque versionibus addit Pilatus : "scitis uxorem meam cultricem esse Dei et adhaerentem Judaismo".

(d) Joan. XIX 10 Quae citatio in nostra versione accuratior est quam in textu graeco aliisque versionibus. Porro cod. noster A tantummodo habet "potestatem mihi esse te dimittendi". cod. vero B habet integrum textum quem vertimus ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܕܫܘܠܛܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܙܩܦܟ ܘܫܘܠܛܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܫܪܝܟ.

(e) i. e. seniores

quid nos criminamur? Primo quod tu sis natus ex fornicatione; secundo quod tua nativitas fuerit in Bethlehem, quodque infantes fuerint tui causa interempti per manum Herodis; tertio quod pater tuus et mater tua propter te aufugerint in Aegyptum, ex eo quod haud fruerentur fiducia in populo, et quod nihilominus te ipsum Filium Dei et regem ecce facis (a).

(n. 4) Ex adstantibus ibidem Judaeis nonnulli distincti viri duodecim, i. e. Lazar, Aster, Antoninus, Jacob, Hamsai, Azaaras, Samuel, Jsaac, atque etiam Phinees, Agrippas, Crispus et Judas respondentes dicunt: nos minime asserimus ipsum esse ex fornicatione, imo scimus testamurque hoc eloquium vestrum nullatenus verum esse, quia facta fuerat Mariae desponsatio, cui interfuimus atque adstitimus, vosque universusque populus ibidem fuistis. Dicunt Judaei Pilato : isti sunt ethnicorum filii, et Jesu discipuli, ideoque bene de eo testificantur. Advocans itaque Pilatus ad se Hannan et Cajapham dixit illis : quomodo isti ethnici sunt? Dicunt ei : ethnici quidem erant, modo autem commixti nobiscum facti sunt Judaei. Ajunt duodecim illi viri qui dixerant nequaquam ex fornicatione fuisse Christum : absit! nullatenus nos ethnici sumus, quin potius filii sumus Judaeorum et vera loquimur, et desponsationi adfuimus.

(n. 5) Ait eis Pilatus: vos adjuro per vitam Caesaris, utrum verum sit quod dixistis, ipsum minime esse ex fornicatione. Dicunt ei : nos legem habemus non jurandi. Jurent idcirco ipsi per vitam Caesaris, et nos rei erimus mortis. Pilatus hinc advocans Hannan et Cajapham dixit eis : quamnam defensionem pro hisce profertis?

Dicunt ei illi duodecim : nos equidem veraces sumus cum dicimus minime ex fornicatione fuisse illum, quem populus universus ecce clamat progenitum ex fornicatione. Sunt prorsus isti mendaces. Dicunt et illum magum esse, semetque filium Dei et regem efficere : nequaquam iis fides habenda est.

(n. 6) Jussit autem Pilatus ut extra exiret universus populus, praeter illos duodecim qui pro Jesu testati fuerant, ingressusque ut esst solus, duodecim

(a) Ista sententia desideratur in graeco textu.

illis dixit : quodnam ob dictum petunt (Judaei) eundem interimere ? Ajunt : odio ipsum habent, quoniam in sabbato sanat. Dicit eis Pilatus : ergo propter bonum opus volunt eum interimere? Ajunt illi : ita sane est.

(Cap. III)

(n. 1) Pilatus extra praetorium egressus ait eis : juro per solem me neque unam (a) invenisse culpam morte dignam in isto viro. Dicunt ei Judaei : nisi (b) esset malefactor, nequaquam eum traderemus tibi. Dicit eis Pilatus : tollite (c) eum vos et secundum legem vestram judicate illum. Dicunt ei Judaei : non licet nobis quempiam occidere (d). Ait illis Pilatus : vobis quidem Deus dixit ne occidatis; sed numquid mihi dixit ut occiderem ?

(n. 2) Et vocans ad se seorsim Jesum dixit ei : tu (e) ipse es rex Judaeorum ? Ait illi Jesus : an ex temetipso dixisti ? aut alius homo dixit tibi de me ? Ait ei Pilatus : numquid ego Judaeus sum? Imo gens tua testantur, principesque sacerdotum qui te mihi tradiderunt. Confitere ergo coram me quae fecisti. Respondens Jesus ait ei : regnum meum non est de hoc mundo. Si enim de hoc mundo esset, mei ministri pro me in agone stetissent ne traderer Judaeis. Nunc autem regnum meum non est de hoc mundo. Dicit ei

(a) Luc. XXIII, 22. Notamus in graec. text., uti in Cod. D. evang. s. Luc. legi "οὐδεμιαν αιτιαν„ itemque in vers. syr. pschitta ܘܠܐ ܡܕܡ ܥܠܬܐ. Attamen versio syriaca uti et versiones copta et latina habent ܘܠܐ ܚܕܐ ܥܠܬܐ "nullam culpam„. Sola deinde versio nostra addit "morte dignam„ prouti exstat in evangelii textu.

(b) Joan. XVIII, 30

(c) Joan. XVIII, 31

(d) Joan. XVIII, 34 — 37. graec. equidem textus actorum cum textu evangelico concordat. Syrus vero interpres variantes exhibet sequentes : 1° in vers. 34 ponit in praet. verbum "dixisti„ omittit "hoc„ et habet "an alius homo „pro "an alii„ cf. cod.MS II et vers. aeth. apud Tischendorf Nov. Test. edit. 2° vers. 35 aliquanto liberius adhibetur ab interperte nostro. 3° in vers. 36 omittit versio syr. repetitum "regnum meum„ et pro "exhinc„"ex hoc mundo„ 4° in vers. 37 pro "in hoc natus sum„ habet "in hoc sum„.

Pilatus : ergo rex es Judaeorum ? Ait illi Jesus : tu dicis quod rex sum. Modo autem in hoc sum atque ad hoc veni in mundum, ut omnis qui ex veritate est, audiat meam vocem. Ait ei Pilatus (a) : ergo veritas in terra non est ? Dicit ei Jesus : veritas in coelo est. Et Pilatus iterata vice ait : an veritas in terra non est ? Dicit illi Jesus : an non vides quomodo veritatem dicentes judicantur ab his qui potestatem habent in terra ?

(Cap. IV)

(n. i) Relinquens itaque Pilatus Jesum in praetorio egressus est foras ad Judaeos dixitque eis : ego (b) neque unam culpam morte dignam in ipso inveni .Ajunt illi : iste (c) dixit quod possum dissolvere templum hoc magnum, illudque in tribus diebus aedificabo. Dicit eis Pilatus : quodnam templum ? Ajunt illi : quod Salomon per quadraginta sex annos (d) aedificavit. Dicit Pilatus eis : ego (e) innocens sum a sanguine hujus innocentis. Vos accedite ad ipsum. Illi vero dixerunt ei : sanguis hujus super nos et super filios nostros.

(n. 2) Atque Pilatus etiam ad illos dixit : videte quid facitis : non enim culpam mortis ullam de ipso protulistis. Ipsi autem clamabant : crucifigatur, crucifigatur (f).

(a) Pro interrogatione "quid est veritas ?„ interpres syrus habet "ergo veritas in terra non est ?„ — (b) Luc. XXIII, 22. Vide notam a pag. 5

(c) Math. XXVI, 61. Cf. Joan. II, 19, Marc. XIV, 58. Antiquior versio syriac. evangeliorum. in cod .sinaitico addit "hoc„ post "templum„ : attamen adjectivum "magnum„ neque in evangeliis neque in textu graec. actorum neque in ceteris versionibus legitur.

(d) Cf. Joan. II, 19

(e) Math. XXVII, 24 — 25. Porro additio "hujus innocentis„ legitur in cunctis codicibus vers. pschitta, nec non in quibusdam codicibus evangelii graecis et latinis. Notandum insuper est nostrum interpretem habere "vos adcedite ad ipsum„ pro "vos videte„.

(f) Discrepat in hoc numero versio actorum syr. a textu graec. aliisque versionibus.

(n. 3) Pilatus vero advocans Jesum dixit ei : quid faciam tibi? Ait illi Jesus : ita (a) datum est. Dicit Pilatus : quomodo datum est? Ait ei Jesus : Moyses et prophetae ita praenuntiaverunt de morte et de resurrectione mea. Id autem Judaei audientes dixerunt Pilato : quid amplius praeterea quam istam blasphemiam audire cupis? Dicit eis Pilatus : si sermo hic blasphemia est, tollite (b) eum vos et secundum vestram legem judicate ipsum (c).

(Cav. V)

(n. 1) Nicodemus vero puer quidam ex Judaeis, stans coram Pilato, dixit ei : peto a te, pie, ut dicam coram magnitudine tua pauca verba. Ait praeses : dic quod vis. Respondens Nicodemus ait : ego in synagoga dixi Judaeis, quid vultis cum isto viro? multa enim facit signa et portenta, et nullus homo talia fecit aut facit. Sinite ergo ipsum abire, neque cogitate adversus ipsum quid mali. Si ex Deo sunt signa, persistent, sin vero ex homine, dissolventur et cessabunt (d). Multi siquidem venerunt ex errore, et, quia a Deo non erant, perierunt ipsi et opera eorum. Et nunc dimittite virum istum : nequaquam is morte est dignus. An, quia morbos vestros sanat, vultis ipsum interimere?

(n. 2) Dicunt Judaei Nicodemo : tu ipsius es discipulus, ex eo quod pro ipso facis verbum. Ait eis Nicodemus : numquid et ipsius est discipulus praeses, quoniam pro eo facit verbum? Nonne Caesar illum in tali constituit potestate? Judaei autem frementes contra Nicodemum, acuebant contra ipsum dentes. Ait eis Nicodemus : quid acuitis in me dentes? an quia a me veritatem

---

(a) Forsitan legendum ܐܝܟ "uti„ pro ܗܟܢܐ "ita„.

(b) Joan. XVIII, 31

(c) Omittit interpres syrus tum continuationem hujus numeri, tum sequentes numeros 4 et 5.

(d) Omittit interpres syrus explicitam mentionem miraculorum Moysis et prodigiorum Jannis et Mambris de quibus agunt textus graecus et versiones copt. et lat.

audistis? Dicunt ei : veritatem ipsius tu accipies et pro ipso morieris. Ait Nicodemus : amen accipiam, ut dicitis, amen quaeso.

(Cap. VI)

(n. 1) Ex Judaeis quidam alius exsiliens stetit rogavitque praesidem, ut verbum diceret coram eo , et jussit ipsum loqui. Aperiens ergo suum os locutus est dicens : per triginta et octo annos fui in morbo et paralyticus eram decumbens in lecto (a). Juvenes porro homines me ad ipsum introduxerunt, et, verbum illo proferente ,surrexi tollensque lectum meum ambulavi atque in domum meam ivi. Alios quoque multos sanavit cœcos, claudos et daemoniacos, atque plurimi ex iis sunt hic adstantes. Dicunt Judaei Pilato nec non illis qui locuti sunt : praecipe, Domine, ut huc iidem veniant. Et, postquam venerunt, interrogavit ipsos : quonam die sanavit illos? Et dixerunt : die sabbati. Ajunt Judaei : nonne sic et nos te certiorem fecimus? (b)

(Cap. VII)

(n. 1) Atque quaedam quoque mulier, cujus nomen Veronica, ex longinquo inter coetum clamavit dicens : mihi sanguinis fluxus erat, accedensque ad vestem ejus fui sanata (c).

(Cap. VIII)

(n. 1) Multique clamarunt quod propheta est, quoniam resuscitavit mortuos,

---

(a) Cf. Joan. V, 5 et seqq. Singulare est tamen quod contra textum evangelicum subdit juniores sciliet homines paralyticum illum attulisse coram Jesu.

(b) Deest in syr. vers. n. 2, ubi testimonium de Jesu exhibent coecus et leprosus.

(c) Omittit versio nostra obiectionem contra testimonium mulieris.

et daemones ei subiiciuntur.

(Cap. IX)

(n. 1) Pilatus vero (a) advocans universum populum dixit eis (b): scitis quia quovis die festo est consuetudo ut unum vinctum dimittam vobis. Est (c) hic autem vinctus quidam nomine Bar - Abbas et iste qui adest Jesus : quemnam (d) ex iis vultis ut vobis dimittam? Dicunt ei: Bar - Abbam (e) dimitte nobis. Ait illis (f) : et quid faciam de Jesu ? Dicunt ipsi : crucifigatur (g). Dicit eis : et quid fecit quod sit morte dignum? Et adhuc aggravantes voces clamabant: crucifigatur, crucifigatur.

(n. 4) Pilatus (h) deinde accipiens aquam lavavit (i) manus suas dicens: innocens (k) sum a sanguine hujus justi, vos noscitis. Ii autem respondentes

---

(a) Graec. textus versionesque initio hujus numeri referunt Pilatum advocasse Nicodemum sociosque, eosque quid faciendum interrogavit, ad seditionem cohibendam. Interpres autem syrus hanc additionem silentio praeterit.

(b) Joan. XVIII, 39. Noster interpres omittit "vobis„ post "est consuetudo„ : quod et omittunt quidam codices versionis italae vulgatae.

(c) Cf. Math. XXVII, 16

(d) Cf. ibid. 17

(e) Luc. XXIII, 18

(f) Math. XXVII, 22

(g) ibid. 23

(h) Interpres syrus omittit n. 2, 3 et initium 4. Porro in numero 2 perhibetur Pilatus disceptans cum Judaeis ipsisque exprobrans quod eorum patres Deo, qui illos a servitute Aegypti eduxerat, beneficiisque per desertum cumulaverat, male retribuerint eundemque exacerbaverint, et exinde concluditur haud mirum esse si modo Judaei loquantur male de Pilato. Numero vero 3 inducuntur Judaei clamantes se Caesarem quidem agnoscere regem, minime vero Jesum quem cum Magi tamquam regem adorarint muneribusque honorarint, ad necem quaerendum Herodem jussisse dicunt.

(i) Math. XXVII, 24, omisso tamen "coram populo„ uti prostat in textu evangelico, vel "coram sole„ ut habet textus graec. actorum.

(k) Vide not. (d). ad cap. IV

dixerunt : sanguis hujus super nos et super filios nostros.

(n. 5) Et idem Pilatus dixit ad Jesum : populus tuus incriminati sunt te tamquam suum regem, ideoque jubeo te flagellis caedendum secundum statuta regum, et exhinc ascendes in crucem in horto, ubi capti fuerunt Dymas et Titas, latrones illi (a).

(Cap. X)

(n. 1) Fecit (b) itaque exire Jesum duosque latrones ex praetorio, veneruntque ad locum, ubi crucifixerunt ipsum duosque illos latrones, unum a dextra, alterum a sinistra ejus. Tollentes vero ejus vestes, inter se eas diviserunt, omnesque Judaei adstantes irridebant illum dicentes (c) : alios adjuvavit, semet autem nequit adjuvare. Si Filius est Dei, descendat de cruce, et credemus ei (d)

(n. 2) Unus autem ex duobus audax latro, cujus nomen erat Dymachus ait illi : (e) si tu es Christus, adjuva temetipsum et nos. Ejus vero socius aperiens os ait ei : (f) non vereris Deum tu, qui in eadem damnatione es. Et nos quidem meremur secundum opera nostra, et ecce retribuimur. Iste autem nihil mali fecit, et ecce nobiscum damnationem subit. Dixitque ad Christum (g): Domine mi, memento mei cum veneris in regnum tuum. Ait illi Jesus : amen dico tibi, quod hodie mecum eris in paradiso.

(a) Sic interpres syrus, qui ex collatione cum graeco forsan ita corrigendus est ܐܬܬܚܕܬ ܘܕܘܡܣ ܘܛܝܛܐ "captus es et Dymas et Titas„

(b) Interpres syrus omittit spoliationem vestium ante crucifixionem, impositionem coronae spinarum, verba Jesu pater dimitte illis, nec non porrectionem spongiae cum felle

(c) Cf. Math. XXVII, 40, 42 Notandum est autem verbum ܥܕܪ quod proprie significat "adjuvare„ adhiberi etiam sensu "sanare„

(d) Deest in syr. versione scriptio tituli, usque affixio crucis ligno.

(e) Luc. XXIII, 39

(f) Ibid. 40, 41

(g) Ibid. 42, 43

(Cap. XI)

(n. 1) Erat (a) autem hora sexta et tenebrae factae sunt super terram usque ad horam nonam, velumque templi scissum est desuper usque deorsum, et clamavit Jesus voce magna, tradiditque (b) spiritum suum (c).

(n. 3) Omnes autem qui ipsum noverant stabant a longe videbantque quod eveniebat. Atque ecce quidam ex Judaeis nomine Ioseph accedens petiit (d) a Pilato corpus Jesu, quod cum accepit, illud involvit sindone munda, deposuitque in sepulcro novo exciso, in quo nemo positus erat.

(Cap. XII)

(n. 1) Cum autem Judaei id audierint, irati sunt in Ioseph, jusseruntque eundem usque ad dominicam diem custodiendum (e).

(n. 2) Et statuerunt legem sabbato, ut cuncti invenirentur in synagoga die dominica. Et consiliati sunt inter se quali de causa interimerent Ioseph. Sedente itaque universa synagoga, praeceperunt ut adduceretur Ioseph : et,

---

(a) Ibid 44 — 46. Graec. textus actorum concordat cum evangelii textu : ast syrus interpres uti coptus omittit "fere" ante "hora sexta" Cf. Math. XXVII, 45 Marc. XV, 33. Interpres syrus insuper praeterit "et obscuratus est sol" Cf. Tischendorf Nov. Test. graec. ad hunc locum

(b) Joan. XIX, 30

(c) Deest in versione syr. finis numeri 1, ubi exhibetur conversio centurionis, et numerus 2, in quo refertur Pilatum et uxorem cum audierint Dominum Jesum emisisse spiritum neque cibum neque potum sumpsisse prae dolore. Praeterea in textu gr. et versione latina perhibentur Judaei tenebras tribuere solis eclipsi

(d) Math. XXVII, 58 — 60.

(e) Brevissimus est interpres syrus capitis XII, cum graecus exhibeat Judaeos malo animo quaerentes ad mortem duodecim viros vid. cap. II n. 4, atque Nicodemo et Josepho ab Arimethea minas intendentes. Videtur legendum ܘܣܡܘ ܕܐܠܕܗܪܘܢ ܒܗ

aperto ostio custodiae, ipsum minime ibi reperierunt. Principes itaque sacerdotum universusque populus, id audientes, commoti sunt prae timore, videruntque sigilla esse integra, neque erat fenestra domui, in qua illum incluserunt.

(Cap. XIII)

(n. 1) Sedentes itaque mirabantur propter Ioseph (quod minime repertus fuerit in custodia). Venientes porro custodes, qui custodiebant Jesu sepulcrum, dixerunt (a) quod, magno terraemotu facto, descendens angelus de cœlo aperuit ostium sepulcri, ejus aspectus erat sicut fulgur et vestis alba sicut nix, sedebatque super lapidem atque prae timore ex eo veluti mortui facti sumus, audivimusque illum dicentem mulieribus, quae expectabant ibidem: nolite vos timere, scio enim vos quaerere Jesum, qui crucifixus est: non est hic, sed surrexit sicut dixit, venite videte locum ubi positus erat Dominus noster, et ite dicite discipulis ejus quod surrexit e mortuis et ecce praecedit vos in Galilaeam, uti dixerat vobis, et ibi illum videbitis (b).

(n. 3) Dicunt Judaei custodibus illis: ne cuipiam dicatis verbum istud; quin accipite vobis munus ingens, et, si quis vobis dixerit: quid est hoc quod factum est? dicite quod discipuli (c) ejus venientes nocte furati sunt ipsum, et si id a praeside audietur, nos ei suadebimus vosque absque cura efficiemus. Plurimam itaque pecuniam illi accipientes dixerunt sicuti ipsos edocuerant principes sacerdotum Judaeorum. Erantque in timore et tremore propter id quod factum est.

(a) Math. XXVIII, 2 — 7

(b) Omittit versio syriaca n. 2, in quo prius perhibentur Judaei custodes interrogantes de mulieribus quibus resurrectio Jesu ab angelo fuit nuntiata, de hora resurrectionis etc. et dein referuntur opportuna responsa custodum.

(c) Math. XXVIII, 13, 14, 15

(Cap. XIV)

(n. 1) Vir autem quidam nomine Phinees et Addai et Aggai levitae venientes narrarunt sacerdotibus Judaeorum dicentes : vidimus Jesum et discipulos ejus sedentes super montem olivarum illumque eis dicentem : exite (a) praedicate et docete in universam creaturam et baptizate in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Et cum haec diceret ascendit in cœlum. Et multi qui ita audierunt crediderunt.

(n. 2) Principes autem sacerdotum et levitae videntes dixerunt (b) illis qui affirmabant Jesum ascendisse : si vos venistis ut orationem Deo daretis, orate et redite in regionem vestram. Quid statis multiplicantes eloquium ? Dicunt eis : vivus est Dominus Deus Patrum nostrorum quod ita nos vidimus.

(n. 3) Ii autem principes sacerdotum, id audientes, magno luctu luxerunt dixeruntque : quid est hoc signum, quod apparuit in Israel ? Ille enim deceptor (c) dixerat quod post tres dies resurgam. (d)

(Cap. XV) (e)

(n. 2) Haec iis loquentibus, vir quidam nomine Simeon venit et narravit

(a) Textus graec. et inde provenintes versiones copt. et lat. proferunt versum Marc. XVI, 15 — 18; nostra autem versio profert Math. XXVIII, 19

(b) Numerus 2 in textu graeco fusius exponitur additurque ibidem principes sacerdotum pecunia corrupisse illos testes atque jussisse ut in Galilaeam pergerent.

(c) Math. XXVII, 63

(d) Amplior est hic numerus in graec. textu et versionibus copt. et lat. : ibidem et additur n. 3 ubi perhibentur Hannan et Cajaphas suadentes Judaeos ne credant custodibus ex eo quod sint alienigenae.

(e) Interpres syrus omittit numerum 1 textus graeci, ubi adducitur Nicodemus commemorans testimonium Phinees et Aggai de Christi ascensione et hanc confirmans exemplo assumptionis Elisaei et Eliae.

principibus sacerdotum et Judaeis quod vidit Ioseph in sua urbe Arimathea. Audientes ergo de Ioseph commoti sunt valde, scripseruntque ad ipsum epistolam supplicem ei dicentes : scimus quod nos tamquam maledicti tibi sumus, attamen nobis morem gere, et veni ad patres tuos et filios tuos. Contristati enim sumus quod minime te invenimus. Et quoniam malum consilium consiliati eramus de te, dissipavit Deus nostrum consilium.

(n. 3) Quae scripta (a) miserunt dantes iis qui illa adferebant signum et dicentes : si ipse illa scripta legerit, venturus est; sin vero minime ea legerit, nequaquam vobiscum veniet. Homines ergo illi venerunt ad Ioseph, dixeruntque pacem ipsi atque universae ejus domui et cuncto populo. Atque is vicissim dixit eis : pax vobis . Dein tradiderunt illi epistolam et manducarunt biberuntque.

(n. 4) Exinde gaudentes venerunt Hierosolymam, et Ioseph cum eis. Nicodemus autem ipsum suscepit in suam domum magnumque fecit convivium.

(n. 5) Et die altera sedit universus populus, rogavitque Josephum ut sederet cum illis, seditque prope Hannan et Cajapham. Et nemo aliquid loquebatur. Respondens Ioseph dixit : ut quid me advocastis? Dixerunt ei : adjuramus te per legem, noli nobis quid celare, ne unum quidem verbum.

(n. 6) Is autem dixit illis : quum me die parasceve hora decima vos incluseritis, manserimque ita totam per diem sabbati, ecce media nocte, cum stans orarem, magnus factus est motus, vidique veluti fulgur terroreque correptus cecidi super terram. Jesus tunc meis manibus tenens me erexit, eduxitque ex carcere, ubi eram inclusus, atque aqua, quasi quantum pugillo continetur, deflexit ex capite meo ante pedes, odorque suavis unguenti nares meas perculit, et audivi vocem dicentem : ne timeas Ioseph. Aperiens autem oculos vidi Jesum et extimui, putavique phantasma esse; atque orans oravi. Ille vero mihi dixit : an nescis quod si daemon audit quempiam orantem fugiendo fugit? Et intellexi quae ad me loquebatur, eique dixi : Rabbi, Eliasne es? Et ait mihi : non sum ego Elias. Dixi ei : Domine, quis ergo es? Et mihi ait : egomet sum Jesus,

(a) Amplioribus verbis in textu graeco continentur numeri 3, 4, 5, 6

cujus corpus a Pilato petiisti idemque corpus sindone involvisti, et super ipsius vultum circumduxisti sudarium, illudque deposuisti in tuo sepulcro ex-ciso. Et dixi ei : ostende Domine mihi sindonem illam. Eamque mihi ostendit, cognovique ipsum esse Jesum. Dein me sua manu apprehendens constituit in mea domu, dixitque mihi : usque ad quadraginta (a) dies haud egredieris ex domu tua; ego autem vado in Galilaeam ad fratres meos.

(Cap. XVI)

(n. 1) Haec porro audientes principes sacerdotum et levitae ceciderunt super terram, jejunaruntque usque ad horam nonam. Joseph autem et Nicodemus accedentes rogarunt Hannan et Cajapham cunctosque presbyteros populi ut manducarent panem, quoniam sabbatum imminens erat ut ingrederetur : et manducarunt biberuntque et quisque in domum suam abivit.

(n. 2) Principes autem sacerdotum, levitae et presbyteri (b) inter se dicebant : quaenam est calamitas ista, quae nobis contigit ? Nos enim patrem et matrem ejus noscimus. Dixit doctor Levi : sane cognosco ejus parentes qui Deum timebant et ab oratione minime recedebant decemque praecepta observabant, (c) et cum natus eis fuerat Jesus, illum in istum locum detulerunt, Deoque pro eo sacrificium obtulerunt, et Simeon archidoctor eum suis suscipiens ulnis dixit ipsi (d) : dimittis tu servum tuum in pace secundum verbum tuum, ecce enim viderunt oculi mei misericordiam tuam, et parasti lucem ante faciem tuam coram populo et coram cunctis gentibus et gloriam tuo populo Israel. Et benedixit ei Simeon et dixit ad Mariam matrem ejus : nuntio tibi nuntium de puero isto. Ait : bonum sit, Domine mi. Et dicit ei Simeon : positus est iste

---

(a) Sic in cod. B لاربعين "ad quadraginta„ Cod. A erronee legit لاربعمائة "ad quadringentos„.

(b) i. e. seniores populi.

(c) Luc. I, 29 — 32

(d) in textu graec. versionibusque pro observantia decem praeceptorum habetur "ter in anno decimas offerunt.

in lapsum et in surrectionem (a) in Israel atque in signum quod dicitur contradictionis.

(n. 3) Dicunt Judaei doctori Levi : quomodo tu ista audisti? Ait eis : nescitis me ab ipso i. e. Simeone didicisse legem ? Et legisperitum vocarunt, ipsumque jurare fecerunt, juravitque eis verum id esse (b).

(n. 6) Deinde Jahar ait : Moysis prophetae mortem nemo vidit, neque de ea aliquis audivit. Scriptum est enim in lege Domini (c) mortuum fuisse Moysem coram oculis Domini et non cognovit homo sepulcrum ejus usque ad hodiernam diem. Rabbi Levi ait : hic ipse est de quo Simeon dixit : ecce (d) iste positus est in lapsum et in surrectionem atque in signum quod dicitur (e) in Israel. Et Rabbi Isaac ait : scriptum est in lege Judaeorum : ego (f) mitto angelum meum ante eum, ut is eat ante faciem tuam et custodiat te in omnibus viis tuis.

(n. 7) Hannan et Cajaphas ajunt : recte protulistis quod scriptum est in lege : Enoch enim minime gustavit mortem, neque sanctus Elias.

(a) Ibid. 34. Porro post "in lapsum et surrectionem" omittit interpres noster "multorum" : qua in re convenit cum textu hujus versus uti legitur in comentario s. Ephraemi in Diatesseron. Vid. Moesinger : Evangelii concordantis expositio pag. 28.

(b) in textu graec. versionibusque copt. et lat. in fine hujus numeri 3 subditur præsides synedrii misisse in Galilaeam homines, qui arcesserent ad Jerusalem Addai, Phinees et Aggai cf. cap XIV (n. 1) ut dicerent quomodo viderint ipsi Jesum in cœlum assumptum. Hinc subsequentibus numeris 4, 5 et initio 6 ibidem refertur missos perrexisse in Galilaeam, perquisisse tres viros, eosque comitatos esse ad synedrium ubi, singuli seorsim interrogati, pari ratione testati sunt suis oculis vidisse Dominum ascendisse in cœlum.

(c) Deuter. XXXIV, 5, 6

(d) Luc. II, 34

(e) Omittitur vox. ܕܚܪܝܢܐ "contradictionis".

(f) Exod. XXIII, 20

Jesus autem verbum loquutus est Pilato, cumque vidimus ipsum, percussimus eum super maxillas, posuimusque in capite ejus coronam spinarum. Vidimus ipsum caesum quoque flagellis, a Pilato condemnationem pertulisse, cruci in Golgotha appensum (a), duobus cum eo crucifixis malis Tito et Dymacho, potasse eundemque acetum in felle, et lancea in latere transfixum, Longino milite ipsum feriente, corpusque ejus nobilem decurionem Josephum petiise : quum autem surrexit, ipse ascendit ad coelum. Audivimus quod protulit Rabbi Levi comprobans doctorem Simeonem qui dixerat : ecce hic positus est ad lapsum et ad surrectionem in Israel (b). A Domino hoc factum est et mirabile fuit in oculis nostris (c).

Sciendo porro noscitis, domus Israel, maledictum esse omnem, qui super lignum (d) appenditur. Alia lex quoque scribit docetque perire debere de terra Deos qui coelum et terram haud fecerunt.

Principes autem sacerdotum et levitae iis responderunt : quoniam ejus-modi traditionem statuitis, neque removetis a nobis memoriam ipsius, scitote quod ille tenebit usque in saeculum sibique novum populum excitabit.

Et dixerunt principes sacerdotum : maledictus omnis qui adorabit opus manuum hominum, universusque populus ait : amen (e).

(a) Ex cod. B ubi additur ܘܐܙܕܠܒ ܥܡ ܠܣܛܐ

(b) Luc. II, 34

(c) Psal. CXVII, 23; Math XXI, 42; Marc. XII, 11

(d) Deut. XXI, 23; Galat. III, 13

(e) In textu graec. nec non in versione copta absolvit libellum istum hymnus quem universus populus Deo persolvit : benedictus Dominus qui requiem dedit populo suo etc. postque hymnum decantatum additur ibidem" quisque ivit in suam domum". In latina versione discrepat finis libelli aliquantulum a graeco textu.

(Epigraphe)

Absolutae sunt memoriae
Domini nostri Jesu Christi

Ego (a) Anaiias hebraeus legem didici, legique memoriam Jesu Christi . Factus sum dignus et ipsius baptismate fui baptizatus. Praecipiens porro eodem tempore reperi "υπομνήματα" de Domino nostro Jesu Christo, quae Judaei coram Pontio Pilato consignarunt scriptis lingua quidem hebraica. Dei autem gratia potui illa i. e hypomnemata in graecum sermonem vertere ad cognitionem illorum qui invocant nomen Jesu Christi (b).

Faciat ipse misercordias super universam creaturam, super eum qui scripsit et super peccatores qui legunt et qui audiunt : amen, amen.

(a) Subscriptio ista tamquam prologus praefigitur initio libelli tum in graeco ejusdem textu, tum in versionibus copta et latina inde derivatis.

Porro nomen ejusdem libelli ex hebraico in graecum interpretis appellatur in textu graeco Ανανιασ, in copta versione Aenias, itemque in latina; in utroque autem codice vetustae interpretationis syriacae dicitur Anaiias (ܐܢܢܝܐ).

(b) Post haec in graeco textu versionibusque copta et latina additur, interpretationem libelli ex hebraico in graecum factam fuisse ab Anania anno decimo octavo Flavii Theodosii et quinto Valentiniani indictione nona.

Appendices

Praenotanda

Una cum hic edito libello qui inscribitur "hypomnemata Domini nostri Jesu Christi„ et qui communiter "acta Pilati„ dicitur, conjunctae continentur in bibliothecae nostrae praedictis codicibus syriacis A, B duae apocryphae epistulae, quarum prior est Pilati ad Herodem, altera Herodis ad Pilatum : reperitur et ista secunda epistula in ejusdem bibliothecae nostrae alio codice characteribus nestorianis exarato anno graecorum 1920 quem litera C designamus.[a]

Binis hisce epistulis adenctitur in praefatis codicibus A, B epistula cujusdem Theodori (ܬܐܘܕܘܪܘܣ) ad Pilati, et hujus breve responsum ad illum de Jesu crucifixione.

Praeterea in codicibus A, C inter testimonia exterorum exhibetur epistula cujusdam Longini ad Caesarem Augustum, et hujus ad illum responsum de Persis Orientis qui advenerunt in Judaeam ut munera offerrent puero in ea nato.

Tandem in solo illo codice A, inter praefata testimonia exterorum de Christo, allegatio perhibetur ex scriptis cujusdam auctoris nomine Orsinii (ܐܘܪܣܝܢܝܘܣ) qui tempore Tiberii Caesaris vivebat quique testatur se a litteris quas Pilatus ex Judaea ad Tiberium Caesarem misit audisse de morte cujusdam viri quem Judæi crucifixerunt et de rebus horrendis quae tunc peracta sunt.

Quamoberem nobis visum est operis pretium esse apocrypha ista tamquam appendices in praesenti editione adnectere libello "acta Pilati„, etsi minime iisdem insit valor ac illi.

(a) Istae duae epistolae iam fuerunt editae a Wright in "contribution to the apocr. litter. of the N. T.„ ex cod. Mus. Brit. 14609 exarati an. 587 Domini.

De singulis pauca notanda :

1. Conficta epistula Pilati ad Herodem postquam ipsum Christi traditi crucifixioni delictum in Herodem praecipue reiicientem exhibuerit, inducit eundem exponentem quod, auditis Christi resurrectione ex mortuis et appariti-one et praedicatione, prius ejus uxor Procla, deinde ipse cum illa perrexerunt in Galilaeam ad Christum redivivum adspiciendum, quem confitentes esse Deum et creatorem coeli et terrae adorarunt, atque tunc Christus ipsi dixerit: beatum te dicent omnes generationes omnesque justi.

Quod spectat ad aetatem qua confecta fuit ista epistula, etsi in vetustissimo codice graeco ad Math. XXVII, 19 de conjuge Pilati notetur ad marginem ἡ ονομα Προκλα (v. Tiscendorf Edit. N. T. crit. ad h. l.) nihilominus quae proferuntur de Pilato quod ipsum generationes dicent beatum contradicere videtur iis quae narrat Eusebius in hist. eccl. l. II c. 7 Pilatum nempe sibimet sub Cajo Caesare mrotem intulisse, divinamque justitiam eundem percussisse.

II. Sequitur epistula apocrypha Herodis ad Pilatum, in qua ille queritur de poenis a Deo justo ob patrata scelera inflictis filiae, sibi, filio et conjugi. Porro praeter manifesta indicia quae eadem praesefert suppositionis, laborat insuper vitio interpolationis ex eo quod ibidem Herodes Antipatri filius qui infantes Bethlehem trucidandos jussit (Math. II, 16), cuique successit Archelaus (ibid. 22), unus idemque efficiatur contra evangelicam veritatem cum Herode fratre Philippi, qui jussit caput Joannis Baptistae amputandum (Math. XIV, 10).

III. Nihil certi statuere nobis licet de Theodoro cujus fragmentum epistulæ ad Pilatum etc. exhibetur. In eodem quidem codice A, ex quo editionem nostram conficimus, inter exterorum testimonia de Christo exstat allegatio cujusdam auctoris nomine Petrapilii (ܦܛܪܐܦܝܠܝܘܣ), in qua celebratur quidam Philosophus Atheniensis nomine Theodorus. Sic autem scribit: ܗܘ ܓܝܪ ܦܝܠܣܘܦܐ ܐܬܐܘܕܘܪܘܣ ܢܦܫܐ ܕܦܝܠܣ̈ܘܦܐ ܕܐܬܢܝܣ ܘܡܬܚܫܒܘܢ ܕܡܢ ܒܪܘܐ . ܘܐܦܛܪܘܦܘܣ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ .

ܘܡܪܩܝܢܘܣ ܕܡܢ ܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܝ . ܘܪ̈ܝܫܐ ܟܠܗܘܢ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܟܦܪܘ ܗܘܘ ܒܐܠܗ̈ܝܗܘܢ܆ ܘܗܐ ܣܓܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܠܗ "Ecce enim sapiens Theodorus princeps sapientum Athenorum, Martinus Beroae, Africanus Alexandriae, Marcianus Caesareae Palestinae et principes cuncti praefecti jam abrenuntiarunt suis diis et en adorant Christum„. Minime tamen demonstrari potest hunc Theodorum esse eundem ac nostrum. Neque liquet an idem sit cum Theodoro philosopho cujus meminit M. Minucii octavius VIII.

IV. Longini epistulam ad Caesarem Augustum, et hujus responsum ad Longinum de Orientis principum adventu in Judaeam munerum offerendorum gratia nato ibidem puero, praeter Jacobitarum etiam codices Nestorianorum exhibent, eandemque insuper in suo chronico inseruit Michael patriarcha, qui praeterea Longinum nuncupat sapientem Romanum ܚܟܝܡܐ ܪܗܘܡܝܐ (Vid. edit. Chabot l. v, c. 10 pag. 139).

V. Ex memorato haud semel nostro codice quod litera A notavimus depromitur ultimo loco cujusdam nobis adhuc ignoti auctoris nomine Ursinii, sive Orsinii citatio, quae testatur, tempore quo idem florebat scriptor, misisse Pilatum epistulam ad Caesarem Tiberium de morte Christi a Judaeis crucifixi. De eadem epistula a Pilato ad Tiberium scripta exstant et testimonia s. Justini apolog. 1, 35, 48, Tertulliani apog. 21, Eusebii Caes. hist. eccl. IX 5, 7. Etiam praedicti Ursinii allegationem paucioribus contractam verbis profert in chronico idem Michael patriarcha Jacobitarum (Vid. edit. Chabot l. v, c. 10 pag. 144).

I

Epistula quam Pilatus scripsit Herodi tetrarchae

Pontius Pilatus Herodi tetrarchae pacem

Scias ergo et videas me, ea die, qua mihi tradidisti Jesum illum Christum, mei ipsius misertum per lotionem quoque manuum obtestatum esse me innocentem esse a sanguine illius, qui initio tertiae diei de mortuis resurrexit. Tunc tuum placitum, o Herodes, in illo exequebar, cum nempe velles ut tibi ego particeps essem in crucifixione ejus. Modo autem a centurione nec non a satellitibus, qui illius sepulcrum custodiebant, didici eum ex mortuis surrexisse. Ratum maximopere habeo quod mihi relatum est, ipsum videlicet apparuisse in Galilaea in eodem quo indutus erat corpore, in eadem figura, voce, doctrinaque, iisdemque suis discipulis, quin quid prorsus innovaret, imo eundem cum fiducia praedicare resurrectionem, regnumque aeternum, ita ut suis doctrinis exultent ecce justi et coeli laetentur et terra.

Ecce etiam mea uxor Procla credit in visionibus illis, quae ei tum apparuerunt, cum mitterem qui Jesum Christum traderent populo Israel, propter malam quæ tibi de eo voluntatem inerat. Uxor quoque mea, audiens ipsum resurrexisse et apparuisse in Galilaea, secum ducens Longinum centurionem et satellites duodecim qui illius sepulcrum custodiebant, secundum magnam visionem quam noctu vidit, perrexit ut obviam iret Christo. Vidit autem illum super agrum aratum sedentem, maxima multitudine eundem circumdante, et docentem magnalia Patris, ut omnes admiratione capti et a moerore recreati dicerent : hic, qui est mortuus crucifixusque, revera et resurrexit!

Cum autem stupefacti starent et ipsum intuerentur, respexit ipse ad nos, nobisque dixit : curnam, Procla, haud creditis mihi? scitote quod est hoc testamentum quod dedit Deus patribus. Nam in illo dictum fuit : omne corpus, quod perierat, vivet per mortem mei ipsius, quem vidistis et modo ecce videtis

quod vivus sim, quique crucifixus fui et multa sum perpessus, eousque ut intra sepulcrum fuerim conditus. Nunc vero audite me : non omne corpus morietur. Credite in Deum Patrem meum et in me credite. Ego enim aperui mortis ruinas contrivique portas inferi. In meo adventu, qui futurus est in fine, homines eodem corpore quo induti reperiuntur resurgent et glorficabunt Patrem et Jesum Christum Deum, illum ipsum qui crucifixus est tempore Pontii Pilati.

Procla autem uxor mea talia audiens, una cum militibus qui cum ea erant, venerunt me de his certiorem facere cum flerent. Pectora autem sua quotidie percutiebant jejunantesque gemebant quod adversus illum et ipsi fuerunt, atque in mentem revocabant facinora quae milites perpetrarunt in ipsum.

Ut autem et ego uxoris meae vestigia sequerer, angustias passus decumbendi super terram, atque indumento modesto induendi, mecum una cum uxore mea adduxi milites quinquaginta et perrexi in Galilaeam ad Jesum, ut illum viderem. Cum in via itaque irem, testabar quod ea, quae fecit Herodes, in meam perniciem fecit. Reconciliatus enim mecum coegit me ut manus meas armarem in ipsum, judicaremque judicem omnium, flagellaremque justum et Dominum justorum. Dum accederemus porro ad ipsum, Herodes, rumor auditus est magnus ex coelo atque territum tonitru, commotaque est terra et exhalavit odorem suavem cui odor neque in templo Hierosolymae similis apparuit, neque usquam talis fuit. Jesus vero vidit me cum in via starem, atque ego vidi ipsum stantem et alloquentem coetum, qui in via eum circumdabat. Oravi deinde in corde meo, o Herodes, quoniam agnovi illum ipsum esse quem mihi tradidistis ut crucifigerem jussu vestro, eundemque esse Dominum creaturarum creatoremque omnium. Et cum me intueretur, lacrimavit super me et meam uxorem. Quem cum nos viderimus, omnes simul cecidimus pronis faciebus coram pedibus ejus, magnaque voce dixi: peccavi, Domine mi, cum judicaverim te, qui in aequitate omnium vindex es! Haud novi teipsum esse Filium Dei! Ego quidem adspiciebam corpus tuum, minime vero intuebar in tuam divinitatem quae est ad intus. Etenim, Domine, Herodes una cum Israel filiis coegerunt me ut malum tibi afferrem : eja ergo miserere mei Deus Israel. Mea autem uxor magna voce dixit :

tu es Deus coeli et terrae, quae tua sunt, Deus Israel. Ne mihi retribuas secundum opera mei viri Pontii Pilati, neque juxta placita filiorum Israel, neque juxta cogitationes sacerdotum : sed memorare mei viri peccatoris in tua gloria. Deus autem noster accedens erexit me et uxorem meam atque milites qui nobiscum erant . Ego autem intuitus ipsius corpus, vidi in illo vulnera quae passus est in cruce. Is vero manus suas super humeros meos ponens dixit mihi : te beatum (a) dicent omnes generationes omnesque patres justi et recti. Tu factus es dignus qui videres faciem meam, quam illi exspectabant ut ei obviam occurrerent, minime tamen eam viderunt.

Tempore ergo tuo, Herodes, Dominus temporum Filius hominis, Filius Excelsi qui est ex Excelso aeterno surrexit ex mortuis et glorificatur in excelsis ab omni creatura quam creavit et condidit in saecula saeculorum. Amen.

(a) Eusebius Caesarensis postquam in hist. eccl. l. II c. 6 narraverit ex Joseph de bello Judaico II Pilatum reddidisse Judaeos sibi maximopere infensos tum quia in - tulerit in templum Hierosolymae statuas Caesaris, tum etiam quoniam expendendum sacrum templi thesaurum jusserit ad construendum aquaeductum, subdit ibidem c. 7 eundem Pilatum sub Cajo imperatore, qui successit Tiberio angustiis dictam ob causam plurimis et vehementibus vexatum sibi necem conscivisse, atque ita per manum suam ipsum recepisse poenam quam merebatur, et repente eundem attigisse justum Dei judicium„. Quae prorsus minime videntur cohaerere cum ejusmodi declaratione a Christo resurgente ipsi significata beatum nempe eum dicturas esse omnes generationes.

II

Epistola quam scripsit Herodes Pilato

Herodes Pontio Pilato Hierosolymae praesidi pacem

Cum vehementi affligar moerore ad te ista scribo, ut, cum ea audieris, commiserearis mihi. Praedilecta etenim mea filia nata ex Herodiade, cum, recreationis causa, deambularet super aquas glacie concretas, en sub ejus pedibus eaedem disruptae sunt, et illa in profundum ruit toto corpore, attamen caput ipsius divulsum super glaciei superficiem remansit (a). Ecce autem mater ejusdem illud ablatum caput super genua ad sinum complectitur! En tota mea domus maximo in luctu est! Ego vero cum audierim de homine illo Jesu, volui ad te venire ipsum tantummodo ut aspicerem, ejusque audirem verbum, videremque an hominum verbo sit simile. Sed ecce ob scelera quae in Joannem illum baptistam perpetravi, atque propterea quod Christum irrisi, debita pœna, prouti mereor, me ecce retribui jam nosco. Plurimum namque sanguinem (b) exterorum filiorum effudi super terram: ideoque justa Dei judicia sunt, ut quisque secundum opus suum recipiat.

Tu autem qui dignus fuisti ut illum Deum - hominem scires inspiceresque, sume tibimet onus legis praedicatorum sacerdotumque. Conveniens enim est

---

(a) Ex plurimis indiciis, ex quibus fit manifestum hanc epistolam Herodis ad Pilatum supposititiam esse, proculdubio censenda est poena avulsionis capitis qua confingitur ideo fuiisse mulctatam Herodiadis filiam quod ipsius rogatu (Math. XIV) decapitatus fuerat Joannes B.

(b) Dicendum est interpolatorem quemdam post commemorata facinora in Joannem B. et in Christum induxisse hic contra seriem rerum et chronologicam veritatem mentionem infantium Bethlehem quos trucidandos jusserat non jam Herodes tetrarcha cui adscribitur fictitia epistola, sed Herodes senior dictus magnus (vid. prænotanda pag. 30)

6

ut vos oretis, quoniam vobis datum est regnum cœlorum juxta effatum popheta-rum eorumque Domini Jesu Christi. Lysanias (a) porro meus filius in angustia horae agoniae versatur, insuper et ego in maxima angustia atque periculo sum, hydropisi (b) enim laboro graviterque prostratus jaceo, popterea quod justum illum Joannem aquae baptismi institutorem vexaverim. Justa equidem, frater, Dei judicia sunt.

Deinceps, praeter tam magnum meæ domus luctum, conjugis meae sinister oculus obcoecatus est, quoniam heu! rectitudinis oculum voluimus obcœcare. Non est pax, ait Dominus, operantibus scelera. Ex nunc magna calamitas ventura est sacerdotibus legisque scribis, ex eo quod tibi Justum tradiderint. Hic est mundi finis, quod desierint esse poplus haeres. Filii enim Judae eiicientur foras, quoniam minime observarunt ea quae de Domino atque de ejus filio praedicarunt (c).

Praecingens igitur tuos lumbos consequere justitiam, noctu diuque una cum conjuge tua Procla in memoriam referens Jesum Christum. Victoria enim et regnum erunt vestra, h. e. vobis qui estis gentes. Nos autem populus fuimus nequam, Justumque irrisimus.

Si modo locus datur preci, Pilate, cum uno eodemque tempore in potestate ambo fuimus, rogo ut sollicite domum meam sepelias. Aequum est namque ut sepeliamur a te, potiusquam a sacerdotibus illis quos post breve tempus in adventu Jesu Christi vindicta attinget, uti inquit Scriptura sacra.

Vale una cum Procla conjuge tua. Ecce misi tibi filiae meae inaures, meumque annulum, ut penes te sint retributionis memoria in die extremo.

(a) Lysanias iste qui dicitur filius Herodis tetrarchae, non est confundendus cum alio Lysania cui post mortem Herodis magni hujus regni provincia Abilene concessa fuit.

(b) Hydropisis aegritudo quae fingitur inflicta Herodi contraponitur reatui interemti ab eodem Joannis B. institutoris baptismi aquae.

(c) Iteratis verbis instat in declaranda reiectione seu reprobatione populi Judaeorum et praeeelectione gentium.

Jamdudum ex corpore meo vermes pullulare coeperunt (a) : scilicet jam hic pœnam in mundo luo, et a futuro judicio timeo. In duobus sumus judiciis coram famulis Dei vivi : ast hujus quidem sæculi judicium ad tempus est, futuri vero aeternum.

III

Epistola quam Theodorus scripsit Pilato

Sic autem scripsit Theodorus Pilato praesidi :

Vir contra quem vociferatio a filiis Hiersolymae concitata est ut in crucem tolleretur, si jure id illi expostulabant, quare ipsorum justae expostulationi minime tu annuisti ? Sin vero haud aeque id illi expetebant, quomodo tu legem praetergressus imperasti quod ab aequitate recedebat ?

Pilatus autem ei respondit :

Quoniam quidem prodigia patrabat, nolebam eundem in crucem extollere, quia vero ejus accusatores dixerunt ipsum semet regem vocare, eundem in crucem extuli.

(a) Videtur in isto apocrypho documento ad Herodem tetrarcham transferri quae Joseph (Antiq. XVII) narrat de horribili morbo Herodis Antipatri, scilicet ipsius verenda putrefacta scatuisse vermiculis, accedente foeda nec minus molesta tentigine non sine foetore gravissimo. Porro Eusebius hist. eccl. II, 4 refert ex Josepho (Antiq. Jud. XVIII) Herodem una cum uxore Herodiade fuisse in exilium pulsos jussu Caii Caesaris.

IV

Longinus in sectione III sui operis de bellis Romanorum et de victoria ab iis relata de Antiochia Syriae quae ipsis subiecta evasit sic scripsit Caesari Augusto:

Persae de Oriente transgressi sunt tui regni ditionem euntesque in Judaeam obtulerunt munera puero qui ibidem natus est. Quis autem ille sit et cujusnam filius, hactenus haud audivimus. Tuum ergo modo est de hoc inquirere.

Memorato autem Longino sic respondit Augustus:

Herodes, quem ibidem reliquimus satrapam, nobis scripturus est atque certiores redditurus de hoc de quo nobis scripsisti, quisnam scilicet sit ille cui miserunt munera et quemnam ob finem.

V

Ursinius quoque in tractatu 5 ait:

Maxima nobis fuit perturbatio, nosque comprehendit timor cum sol præter consuetudinem obtenebratus est, cum alias interdum, obscurabatur audivimusque terraemotum maximum factum fuisse, calamitatesque horrendas contigisse in oppidis Judaeorum: et en hodie didicimus accepimusque ex epistola quam Pilatus ex Judaea ad dominum nostrum Caesarem Tiberium misit, ut nuntiaret horrenda ista omnia quae evenerunt morte unius illius viri quem Judaei in crucem extulerunt.

Audienes ista Caesar misit amovitque a munere Pilatum, propterea quod placito Judaeorum obtemperavit, minasque denunciavit est iisdem Judaeis qui crucifixerunt Dominum nostrum.

ܦܘܪܫܢܗܘܢ

PAG.	L.	ERRATA	CORRIGE
		post	adde tit.
3	10	libelli apocryphi	3 de aetate ad quam referendus libellus
«	18	appugnandum	oppugnandum
«	25	exemplariorum	exemplarium
4	17	indictione	indictione 9.
«	21	efformatus	efformata
5	8	cum commemoratur	commemoratur
«	26	graeco	graecum
8	27	ex evangelico	ex evangelica
20	7	in not. usque	eiusque
29	10	ad Pilati	ad Pilatum
«	ult.	iisdem insit	iisdem idem insit

Variantes ex cod. B.

Monitum

Postquam syriacum textum operis "hypomnemata Domini nostri Jesu Christi„ nec non epistulae Pilati ad Haerodem ex codice bibliothecae nostrae littera A notato typis edidimus, aquisivimus alterum codicem quem litera B indicavimus, et ex eo variantes lectiones tum hypomnematum tum epistolae Pilati damus

pag.	lin.		
ܕ	ܝܕ	ܠܐ ܒܗ ܡܥܘܠܐ ܥܒܕܐ ܕܝܫܘܥ	x
ܕ	ܟܕ	ܠܐ ܢܦܩ ܐܢܬ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܒܗ ܕܐܬܟܪܝ ܘܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܒܗ ܕܐܡܪܬ	~ H.
ܗ	ܟ	ܢܦܠ ܐܢܐ ܠܐ ܫܠܛܐ ܘܠܐ ܚܙܐ ܡܫܘܚܬܐ ܐܚܝܕܐ ܠܗ ܠܥܒܕܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܒܥܕܬܐ	~ H.
ܝܒ	ܓ	ܐܠ ܙܪܥ ܐܚܘܬܝ ܘܚܒܪܝ. ܡܛܠ ܕܐܬܚܫܒ ܥܠܝ ܟܠ ܕܠܐ ܐܚܫܒ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܡܫܡܫܢܐ ܥܒܕܬ	~ H.
ܝܒ	ܕ	ܘܟܠܗ ܥܡܪ ܘܫܘܒ ܒܫܘܡ	~ H.
ܝܒ	ܟܐ	ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܢܦܩܬ ܕܐܬܘܗ	x
ܝܓ	ܗ	ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܐܪܒܥܝܢ ܘܡܠܟܝܢ ܠܐ ܐܫܘܡ ܡܢ ܒܝܬܝ	x
ܝܓ	ܓ	ܘܒܥܒܕܐ ܫܘܡܪܐ	x
ܝܕ	ܝ	ܘܕܡܛܠ ܐܫܟܚܢܢ ܡܢ ܫܠܝܚܘܗܝ ܘܐܬܟܠܒ ܒܝܘܬܢܐ ܘܐܬܟܠܒ ܒܥܒܗ	so H.
ܝܕ	ܟܒ	ܘܐܡܪ ܠܟܘ ܒܥܠܐ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ	so H [illegible]
ܝܗ	ܟܚ	ܕܒܗ ܕܘܢ ܕܚܝܠ	so H.
ܝܗ	ܐ	ܘܗܝܡܢܘ	so H.
ܝܗ	ܝ	ܒܠܐܘܢܐ ܦܩܘܕ	x
ܝܗ	ܟܐ	ܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ	x

V

ܐܘܪܣܝܣܝܘܣ ܐܡܪ (1) :

ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܢܒܐ ܕܗܘܐ ܠܢ . ܘܕܫܠܝܐ ܗܝ ܕܐܠܗܘܬܗ ܗܘܬ ܠܒܢ ܡܢ ܫܘܪܝ ܗܘܐ ܡܩܒܠܐ
ܘܠܐ ܒܟܝܢܗ . ܕܒܬܪܟܢ ܗܘܐ ܠܘܬܢ ܐܬܐ . ܘܐܘܟܠ ܗܘ ܢܒܐ ܕܗܘܐ ܗܘܐ . ܦܘܩܕܢܐ ܕܢ̈ܒܝܐ
ܕܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܕܗܘܘ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܗܘ ܡܩܒܠܐ ܠܗܢ ܘܡܩܒܠ ܡܢ ܐܒܗ̈ܬܐ
ܕܗܢܐ ܗܘܐ ܦܘܩܕܢܐ ܡܢ ܫܘܪܝ ܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܦܩܕܗ ܗܟܢܐ ܕܢܛܪܘܢܗ ܐܝܟ ܟܬܒܐ ܕܐܡܪ
ܗܘܘ ܢܒ̈ܝܐ . ܐܫܬܡܠܝ ܗܘܐ ܡܠܝܢ ܕܟܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ +

ܘܟܕ ܐܬܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ . ܟܪܙ ܘܩܪܐ ܠܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܟܠ ܢܦܫܐ ܠܡܛܪܐ . ܟܕ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܐܦ ܒܟܘܠܗܘܢ ܕܢ̈ܒܝܐ ܕܐܬܟܬܒܘ ܗܘܘ ܠܥܠܡ +

(1) Ex cod. A — Citatur etiam istud testimonium contractis tamen verbis a Michaele patriarcha Jacobitarum in suo chronico in cod. bibl. nostrae pag. ܪܝ et in edit. Chabot l. V c. 10 pag. 143, uti sequitur :

ܐܦ ܐܘܪܣܝܣܝܘܣ ܒܬܠܡܝܕܐ ܕܦܩܘ ܐܡܪ ܗܟܢܐ : ܕܡܫܝܚܐ ܢܒܐ ܗܘܐ ܠܢ ܡܢ ܫܘܪܝ ܡܩܒܠܐ
ܘܐܬܐ ܢܒܐ . ܦܘܩܕܢܐ ܕܢ̈ܒܝܐ ܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܗܘ ܡܩܒܠܐ ܠܗܢ
ܘܡܩܒܠ ܡܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܗܢܐ ܗܘܐ ܦܘܩܕܢܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܠܗܘܢ ܡܠܝܠܐ ܦܩܕܗ ܗܟܢܐ ܟܕ
ܐܡܪ ܕܢܛܪܘܢܗ ܐܝܟ ܟܬܒܐ ܕܐܡܪܘ ܢܒ̈ܝܐ ܐܫܬܡܠܝ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܟܕ ܐܬܐ ܗܘܐ :
ܟܪܙ ܠܦܘܩܕ̈ܢܐ ܟܠ ܕܟܠ ܢܦܫܐ ܕܢܛܪ ܘܐܫܬܡܥ ܟܠ ܢܒ̈ܝܐ +

IV

ܠܘܢܓܝܢܘܣ (1) ܗܘ ܕܟܬܒ ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܕܠܬܚܬ ܠܘܬ ܡܩܪ̈ܒܢܘܗܝ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ
ܘܟܬܒܗܘܢ ܠܘܬ ܐܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪܐ ܕܪܘܡܝܐ· ܐܝܟܢܐ ܐܬܩܪܝܘܗܝ (2)

ܗܘ ܗܘܐ ܟܬܒ ܠܩܣܪ ܐܓܘܣܛܘܣ

ܕܦܬܓܡܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܟܬܒܬ ܠܫܘܥܕܢܐ (3) ܕܡܠܟܘܬܟ ܘܐܬܐ (4) ܗܘܐ ܘܫܡܥܬ ܡܫܘܥܕܢܐ
ܥܠܝܗ ܕܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܢܐ . ܕܗܢܘ (5) ܕܡܢ ܩܕܡ ܗܢܘ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܠܡ
ܕܒܢܝܢ . ܗܟܢ (6) ܠܚܒܝܒܐ ܠܡܠܟܐ ܗܕܐ ܀

ܘܥܠܝ ܗܘܐ ܗܘ ܐܓܘܣܛܘܣ (7) ܠܘܬ ܠܘܢܓܝܢܘܣ

ܕܐܬܪܘܢ ܦܬܓܡܐ ܕܡܟܬܒܢ ܐܝܟ ܗܘ ܟܬܒ ܘܡܘܕܥ ܠܝ ܥܠ ܗܕܐ ܕܟܬܒܬ ܠܝ .
ܕܗܢܘ ܗܘ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܫܘܥܕܢܐ . ܘܥܠܝܐ ܥܠܡܐ ܀

---

(1) Ex duobus praedictis nostrae bibliothecae codicibus A, C — Michael quoque patriarcha Jacobitarum in suo chronico eandem Longini quem dicit ܚܟܝܡܐ ܪܗܘܡܝܐ "sapientem Romanum„ epistolam ad Caesarem Augustum et hujus ad ipsum responsum profert. Cod. bibl. nostrae pag ܩܕ et in edit. Chabot 1. V c. 10 pag. 139.

(2) C ita exhibet titulum epistolae : ܟܬܒ ܠܘܢܓܝܢܘܣ ܗܓܡܘܢܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܠܘܬ ܐܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪ ܗܟܢ : ܕܗܘܐ ܟܐ ܐܘ ܚܕܐ ܡܟܝܠ : ܕܦܬܓܡܐ ܟܬܒܬ

(3) A. B ܠܠ ܫܘܥܕܢܐ

(4) C ܘܐܬܐ ܠܡܫܘܥܕܢܐ ܘܫܡܥܬ

(5) C ܗܘ̇ ܕܗܢܘ

(6) A, B haec omitunt.

(7) Deest in C responsum Augusti.

ܘܐܦܪܫ ܟܠܗ̈ ܡܕ̈ܝܢܬܐ (1) ܒܫܠܡܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܚܝܢܐ ܠܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܀ ܗܘܬ ܚܟܝܡ ܒܗ ܦܘܩܕܢܐ ܐܠܗܝܐ . ܘܗܘܐ (2) ܚܙܐ ܠܗ (3) ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܒܢܝܢ ܘܡܬܬܩܢܢ ܘܡܠܝܢ . ܕܢܫܬܘܢ ܠܗ ܐܦܝ ܒܢܝܐ ܕܡܫܬܥܠܐ ܒܗܘܢ ܐܢܫܐ . ܘܗܘܐ (4) ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܒܬܪ ܠܗܝܢ ܕܢܩܦ ܡܢ ܗܪܟܐ . ܘܕܝܠܗ ܒܒܥܠܐ (5) ܗܘ ܡܬܩܛܠ ܐܢܐ ܡܢ ܗܪܟܐ (6) ܘܡܢ ܕܝܠܐ ܕܐܚܝܕ ܕܝܠܗ ܐܢܐ . ܘܡܢܗ ܡܬܩܛܪ ܐܢܐ (7) . ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ (8) ܕܝܠܗ ܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡ ܒܥܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ . ܗܘܝܘ ܕܝܠ ܒܒܥܠܐ ܕܐܒܐ ܗܘ . ܗܘ ܕܝܢ ܕܐܚܝܕ ܕܝܠ ܗܘ ܕܠܥܠܡ (9) ܀:

III

ܐܓܪܬܐ (10) ܕܟܬܒ ܐܢܕܪܘܣ ܠܐܣܩܠܦܝܘܣ

ܐܢܕܪܘܣ ܕܝܢ ܟܬܒ ܠܐܣܩܠܦܝܘܣ ܐܝܟܢܐ :

ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܕܗܘܬ ܠܡܠܟܘ ܒܩܝܠܐ ܦܪܘܒܘܣ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܐܘܪܚܣܝܘܣ . ܐܝ ܒܐܬܪܗ ܒܢܝ ܗܘܘ ܠܗ ܠܗܘܕܐ . ܐܦ ܠܒܢܝܐ ܠܐ ܡܬܩܢܢ ܗܘܬ ܠܒܝܬܐܠܗܘܢ . ܘܐܦ ܠܗ ܒܐܬܪܗ ܒܢܝ ܗܘܘ ܠܗܘܕܐ . ܐܝܟܢܐ ܒܒܢܝܢܐ ܢܬܩܢܘܢ ܘܢܬܒܢܘܢ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܡܢ ܒܝܬܐܠܐ ܀

ܡܠܟ ܠܗ ܕܝܢ ܦܪܘܒܘܣ :

ܡܛܠ ܕܢܒܥܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܠܐ ܪܚܡ ܗܘܬ ܕܐܬܒܢܝ . ܘܐܬܒܢܝ ܦܪܘܒܘܣ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܛܠ ܢܦܫܗ : ܐܬܒܢܝܗ ܀

---

(1) C omittit ܡܕ̈ܝܢܬܐ — (2) Deest in C ܘܗܘܐ — (3) B ܚܙܐ ܕܠܐܠܗ

(4) omittit C ܘܗܘܐ — (5) B ܘܕܝܠܗ ܒܒܥܠܐ

(6) Deest in C ܡܢ ܗܪܟܐ — (7) C omittit ܘܡܢܗ ܡܬܩܛܪ ܐܢܐ

(8) Deest in C ܗܢܐ — (9) A, B habent ܕܠܥܠܡ

(10) Ex duobis praefatis codicibus A, B

ܡܢ

ܐܒܘܬܐ ܣܠܩ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܕܝܐ . ܘܣܠܩ ܒܬܢܝܢܐ . ܐܬܐ ܗܘ ܕܝܢ ܩܠܐ ܕܐܪܟܝ . ܡܛܠ ܕܟܠܗܝ ܗܘ ܐܠܗܐ ܡܬܟܠܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܟܬܒܐ ܡܬܚܙܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܕܝܢܗ ܀

ܝܘܠܝܢܘܣ (1) ܕܝܢ ܒܪܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܕܡܠܟ ܗܘܐ . ܐܬܐ ܠܘܬ ܐܦܠܐ ܘܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܪܒܐ ܘܡܫܡܫܢܐ . ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܡܢܐ . ܘܐܬܐ ܒܥܕܢܐ (2) ܪܒܬܐ ܡܛܠ ܕܢܦܩܬ ܟܢܘܫܬܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܕܐܬܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ (3) . ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܘܠܟܠܐ . ܘܐܦ (4) ܐܬܐ ܠܘܬ ܥܡܗ ܐܢܫܐ ܕܒܢܝܬܗ ܐܬܒܪܝ ܒܗ ܕܫܠܡܐ . ܡܛܠ ܕܢܦܩ ܕܥܡܗ ܦܘܠܐ ܕܐܬܝܗܒܬ (5) . ܒܗܝ ܫܢܬܐ ܒܫܒܬܐ ܚܕܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܀

ܡܢ ܗܝܕܝܢ ܐܘܓܘܣܛܐ ܪܒܐ ܕܐܬܐ (6) ܠܐ ܒܢܝܢܐ ܘܠܐ ܕܘܟܬܐ ܢܦܫܗ . ܡܛܠ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܐܪܥܐ . ܘܗܘ ܕܝܢ ܩܘܡܝܬܐ ܕܫܠܝܚܐ (7) . ܕܐܬܚܙܝ ܕܗܘܘ ܒܫܢܝܐ ܡܢܐ (8) . ܒܝܘܡܐ ܕܝܢ ܕܗܘܘ ܢܦܩܘ ܒܗܘܢ . ܠܐ ܕܝܢ ܢܦܩܘ ܐܡܪܝܢ ܕܡܫܝܚܐ (9) ܗܘܘ ܠܐ ܡܪܝܐ ܘܠܐ ܒܪܗ ܀

ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܐܘܪܚܐ ܥܒܕ ܘܡܛܠ ܒܐܘܪܚܐ . ܡܢ ܒܬܪ ܟܠܗܝ ܘܒܐܘܪܚܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ (10) . ܡܢ ܐܬܐ ܦܘܠܐ (11) . ܘܗܕܟܢ ܥܡܘܕܐ ܠܗܘܐ ܐܦܠܐ (12) ܘܡܫܡܫܢܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܒܥܕܢܐ ܚܕܐ ܗܘܝ ܘܒܐܝܕ (13) ܒܐܦܠܐ ܀ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܬܐ ܠܗܘܢ ܒܫܒܬܐ ܐܘ ܦܘܠܘܣ (14) . ܡܛܠ ܕܥܡ ܐܦܠܐ ܗܘܐ ܒܥܕܢܐ . ܒܗܘܢ ܒܟܠܗ ܒܦܘܠܐ . ܒܐܬܐ ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܢܗ ܢܦܩܘ . ܠܗ ܡܢ ܕܫܢܬܐ ܗܘܐ ܕܟܠ ܐܦܠܐ ܐܦܢܐ (15) ܐܝܟ

(1) Erronee exhibetur in tribus codicibus nomen ܝܘܠܝܢܐ : in A, B quidem ܝܘܠܝܢܘܣ, in C ܐܪܩܕܝܘܣ scribitur.

(2) A, B habent ܒܥܕܢܐ — (3) C omittit ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ

(4) C ܘܐܬܐ — (5) C ܒܫܢܬܐ ܚܕܐ

(6) C ܐܘܓܘܣܛܐ ܪܒܐ ܬܠܬܐ — (7) C ܩܘܡܝܬܐ ܕܫܠܝܚܐ

(8) C ܒܫܢܝܐ ܡܢܐ — (9) C ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܘ

(10) C omittit ܡܫܝܚܐ — (11) C omittit ܦܘܠܐ

(12) C ܠܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ — (13) C ܡܢ ܕܝܢ ܒܥܕܢܐ ܒܐܝܕ ܒܐܦܠܐ

(14) C ܐܘ ܦܘܠܘܣ — (15) C omittit ܐܦܢܐ

II

ܐܓܪܬܐ (1) ܕܡܪܝ ܐܢܕܪܐܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ

ܐܓܪܬܐ ܡܢ ܐܢܕܪܐܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܫܠܡ ܫܠܡ (2)

ܡܢ ܟܘܠܗܝܢ (3) ܙܒܢܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܢܐ (4) ܠܟ ܗܟܝܠ (5) ܕܡܢ ܕܫܡܥܬ ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܠܟ ܟܠܗ. ܒܬܪ ܕܗܘܐ ܗܘ ܕܐܬܟܬܒ ܗܘܐ ܒܗ ܠܘܬ ܒܪܐ ܐܢܕܪܐܘܣ (6) ܡܢ ܡܬܩܛܠܢܐ ܗܘܐ· (7) ܒܪܢܫܐ ܕܡܫܬܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܚܘܫܒܐ. ܘܗܘܐ ܐܬܩܛܠ ܠܐܢܫܐ. ܘܗܟܢܐ ܗܘܐ ܒܠܒܗ ܠܡܕܡ. ܘܐܬܦܫܛ ܩܕܡܘܗܝ ܘܥܠ ܡܢ ܚܘܫܒܐ. ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܗܢܐ ܠܗ ܠܒܢܝܢܗ ܟܠ ܒܦܘܩܕܢܗ ܒܚܝܠܗ. ܘܗܘܐ (8) ܟܠܗ ܒܚܕܐ ܫܥܬܐ ܙܒܢܐ ◆

ܐܢܐ ܓܝܪ ܡܢ ܩܕܡܬ ܟܠ ܗܘ (9) ܒܙܒܢܐ ܗܢܘܢ. ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬܢ ܘܐܫܬܡܥܘܢ ܒܟܠܗܘܢ. ܘܐܬܚܙܝ (10) ܡܢܗ. ܠܝ ܕܒܥܐ ܠܡܫܬܐܠܘ. ܘܗܘܐ (11) ܡܛܠ ܐܢܐ ܕܡܛܠ ܒܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܪܢ (12) ܒܫܘܠܡ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܘܕܪܫܐ ܒܥܡܡܐ. ܗܘ ܡܫܡܫ ܐܢܐ ܦܘܪܫܢܐ ܟܠܗ ܐܟܘܬܐ ܕܗܘܐ ܐܢܐ (13) ◆ ܕܥܠ ܓܝܪ ܦܘܠܐ ܕܒܝܫܐ ܢܡܘܣܐ ܐܬܦܫܛ (14) ܟܠ ܐܢܫ. ܡܦܩܢܘܬܐ ܟܠܗܝܢ ܕܢܦܫܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܕܒܟܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܕܝܢ (15) ܕܟܠܢ ܡܫܡܫܢ ◆

ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܫܡܥܬ ܕܐܝܟ ܘܐܫܬܐ ܠܗܘ ܠܟܘ ܒܙܒܢܗ. ܡܦܩܢܘܬܐ ܕܝܢ ܡܫܠܡܢܘܬܗ ܠܟܝ

---

(1) Exstat haec epistola in duobus praedictis codicibus A, B nec non in tertio codice nestoriano quem littera C designamus .

(2) C habet ܐܓܪܬܐ ܕܡܪܝ ܐܢܕܪܐܘܣ ܠܘܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܢ: ܐܢܕܪܐܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܫܠܡ ◆

(3) C ܡܢ ܟܘܠܗܝܢ ܙܒܢܐ — (4) B omittit ܠܟ — (5) C omittit ܗܟܝܠ

(6) C ܘܡܬܩܛܠܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܐܢܕܪܐܘܣ — (7) C ܡܢ ܡܬܩܛܠܢܐ ܒܪܢܫܐ ܕܡܫܬܐ

(8) C ܘܐܬܦܘܫܛ ܟܠܗ ܒܚܕܐ — (9) C ܟܠ ܒܙܒܢܐ ܗܢܘܢ — (10) C ܘܐܬܚܙܝܘ ܡܢܗ

(11) ܡܛܠ ܐܢܐ ܕܡܛܠ ܒܗܢܐ — (12) C ܡܫܡܫܢܐ ܒܫܘܠܡ ܠܗ ܡܫܡܫܢ

(13) C omittit ܐܟܘܬܐ ܕܗܘܐ ܐܢܐ — (14) C ܐܬܦܫܛ — (15) C ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܗܝ

ܘܟܕ ܗܕܐ ܐܬܬܥܝܪ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܢ ܫܢܬܗ . ܕܠܐ ܟܠ ܝܘܡ ܢܗܘܐ . ܘܡܨܐ ܘܐܦ ܠܐܠܗܐ . ܘܟܕ ܡܨܠܐ . ܐܬܚܙܝ ܗ̇ܘ ܡܠܐܟܐ ܠܒܝܫ ܕܢܘܪܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒ̈ܐ ܕܡܫܡܫ ܕܒܥܠܝܬܐ ܕܡܕܝܢ ܕܒܟܠܝܘ ܕܠܗܘܬܐ . ܟܕ ܗܘ ܓܘܫܡܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܗ ܟܗܢ̈ܐ ܒܗ ܢܡܘܣܗܘܢ ܒܫܪܪܐ ܘܢܚܣܢܘܢ ܠܐܦܐ ܘܒܫܡܘܢ ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܐ . ܟܕ ܗܘ ܐܢܐ ܘܐܬܡܨܐ ܒܗ ܐܢܫܐ ܕܦܝܠܝܣܘܦܘܣ ܦܠܓܘܣ . ܒܗ ܕܝܢ ܒܥܕܢܐ ܗܘ ܕܐܝܬܝܗ ܩܪܝܒܐ ܠܒܝܬ ܙܘܥܐ ܕܒܥܠܝ . ܐܬܐ ܐܘܪܗܝ ܒܝ ܒܟܢܫܐ . ܒܗ ܕܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܚܙ̈ܘܐ ܕܡܠܐܟܐ . ܐܦ ܢܦܫܝ ܘܡܬܪܚܡ ܕܐܦ ܗܘ ܒܡܠܟܘܬܐ ܗܘܐ . ܒܗ ܕܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܒܢ̈ܝܢܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܘ ܒܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܘܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܝ . ܘܟܠ ܡܦܩܢܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܗܘܐ ܠܘܬܗ . ܘܠܟܠ ܒܝܬܐ ܕܒܪܘܚܐ ܘܐܬܬܟܝܠ ܡܘܗܒܬܐ ܘܐܝܟ ܚܕܐ ܡܢ ܐܬܝ̈ܢ ܘܐܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܐܪܥܐ ܕܐܡܪܬ ܘܐܬܢܗܪܘ . ܒܗ ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܐܘܪܚܐ ܗܝ ܦܫܝܛܐ ܗܘܬ . ܕܗܠܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܗܝܕܝܢ ܗܘܘ ܒܐܝܩܪܐ ܕܝܠܗ . ܘܐܬܕܟܪ ܗܘܐ ܒܗ ܘܬܚܝܬ ܕܐܬܐ ܐܝܬܝܗ ܒܗܘܢ ܘܐܝܟ ܕܒܟܠ ܐܦܝ ܒܬܪ ܕܐܝܬ ܘܚܕ̈ܝܐ ܕܒܪܢܫܐ . ܒܗ ܕܝܢ ܡܬܬܦܪܣܝܢ ܗܘܘ ܒܗܘܢ ܐܘ ܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܦܪܫ ܐܬܚܙܝܘ ܡܢ ܚܛܗܐ . ܘܐܬܩܢܝܘ ܕܪܚܡܬܐ . ܘܐܝܟ ܐܬܐܬܪܝܗ . ܘܗܕܐ ܦܪܝܫܐ ܕܡܫܪܐ ܕܐܝܟ ܗܘ̇ ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܒܗܘܢ ܕܒܕܒܚܐ ܘܐܦܪܫܢ ܡܕܡ ܕܒܗܘܢ ܐܬܚܙܝ ܐܪܥܐ . ܒܗ ܕܝܢ ܡܘܬܐ ܒܗ ܠܟܘܪܗܢܐ . ܚܙܐ ܗܘܐ ܢܦܠ ܘܚܢܩ ܒܗ ܩܪܒ ܗܘܐ ܘܡܬܦܠܓ ܒܗ ܗܘ ܒܝܬܐ ܕܚܝ̈ܐ ܗܘܐ ܒܗ ܠܟܘܪܗܢܐ . ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܙܒܢܝܢ ܟܕ ܐܘ ܐܬܪܫܝܡ . ܕܚܙܝܬ ܕܗܘܐ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܐܬܦܠܓܘ ܒܗ ܕܐܬܦܫܛܘ ܡܢ ܚܛܝܬ ܐܬܪܚܡܘ ܒܗܘܢ ܗܕܐ ܕܟܪܬܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܟܠ . ܒܗ ܢܦܩ ܗܘܐ ܒܗ . ܕܐܦ ܗܘܐ ܗܠܝܢ ܘܟܠ ܐܝܬܝܗ ܚܢܢ ܕܐܝܟ ܕܒܬ ܚܝܠܗܘܢ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܗܪܝܢ ܠܐܦ̈ܐ ܦܢܝܢ ܚ̈ܟܝܡܘܢ . ܘܒܟܠ ܐܪܥܐ ܐܡܪ ܗܘܬ . ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܪܝ ܕܐܬܐ ܘܪܡ ܒܗ . ܐܦ ܟܠ ܒܢܝܢܐ . ܘܠܐ ܚܙܝܬ ܕܐܝܬ ܐܝܬ ܡܪܝ ܠܐܠܗܐ . ܘܐܝܬ ܒܥܠܕܒܒܐ ܗܘ ܦܪܢܐ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܠܒܘܬܐ ܕܡܢ ܓܘ ܪܝܫ . ܘܗܘܐ ܡܪܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܗ ܒܢ̈ܝ ܢܫܪܐ ܠܚܡܐ ܕܐܠܗܐ ܒܗ ܒܠܐ ܢܦܫ ܘܢܫܟܚ ܠܒܢܝ ܠܐܠܗܐ ܕܢܫܪܐ . ܐܝܬܝ ܕܝܢ ܒܟܠ ܐܦܐ ܐܦܪ ܐܝܬ ܐܝܬܝܗ ܠܐܠܗܐ ܕܢܦܫܐ ܘܐܪܥܐ . ܘܢܒܥܐ ܐܢܫ ܠܐܠܗܐ ܕܢܫܪܐ . ܠܐ ܐܝܟ ܒܚܝܪܘܬܐ ܕܟܠܗ ܦܝܠܝܣܘܦܐ ܦܠܓܘܣ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܒܢ̈ܝ ܢܫܪܐ . ܘܠܐ ܐܝܟ ܢܦܫܐ ܕܒܘܣ̈ܡܐ ܦܪܨܘܦ . ܐܠܐ ܐܬܕܢܚܘ ܢܛܠܝܘܬܐ ܚܙܝܬ ܒܬܫܥܝܬܐ . ܘܗܕܐ ܐܝܟ ܐܬܦܪܫ ܘܐܬܦܪܫܢ ܒܗ ܘܠܐܦ̈ܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܫܪܐ ܒܫܘܪܝܗ ܘܐܘܪܚܐ ܒܗ ܐܝܟ ܒܗ ܡܘܫܐ ܕܒܠ ܕܒܪܢܫܐ ܕܝܠܗ . ܘܦܪܝܫ ܗܘܐ ܐܬܚܙܝ ܠܟܠ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܢܫܡܥ ܒܗ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܒܪܘܚ . ܘܒܗܘܢ ܐܬܚܙܝ ܒܗܝܢ ܘܐܬܡܠܝ . ܘܡܢ ܒܟܝܐ ܐܦܗ . ܘܡܢ ܕܝܢ ܦܘܡܗ ܒܗ ܕܢܦܩܘܢ ܘܠܐ ܚܝܠܗ ܀

ܘܒܬܪܟܢ ܕܡܢ ܗܕܐ ܕܐܦ̈ܐ ܒܗ ܕܐܝܬ ܕܢܦܫܬܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܡܪܢܝܬܐ ܡܬܩܪܝܐ . ܡܢ ܡܢ ܒܗ ܡܕܡ ܘܡܢܟܢ ܗܘ ܒܬܫܥܝܬܐ . ܡܢ ܟܠ ܕܗܕܐ ܘܐܠܗܐ ܗܠܝܢ ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ ܀

ܥܠܝܟ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܡܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܐܒܘܗܝ ܠܒܪܝܐ ܢܦܩܬ ܘܐܬܐ ܘܦܪܫܬ ܒܗ ܒܥܘܒܕܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܘܐܬܩܒܠܬ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܟܕ ܦܫܛ ܐܢܐ ܐܝܕܝܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܗܕܐ ܕܝܗܒ ܠܟ ܡܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܗܘ ܐܠܗܐ ܘܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ. ܒܫܘܪܐ ܒܒܪܝܐ. ܘܫܠܡܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܡܝܢܬ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܥܠܡ. ܠܗܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢܗ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܗܘ ܢܬܒ ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܘܠܟ ܡܢ ܕܫܡܥ. ܘܟܠ ܚܝܠܐ ܕܩܕܡ ܘܫܒܚܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

~~~

2 ܐܓܪܬܐ ܕܟܬܒ ܦܛܪܘܣ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܦܛܪܝܪܟܐ

ܦܛܪܘܣ ܦܛܪܘܣ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܠܡܪܝ. ܕܐ ܡܟܝܟܐ ܘܚܣܝܐ ܕܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܚܫܒܬ ܠܗ ܒܚܘܫܒܗ ܘܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܢܬܚܫܒ ܗܘܬ ܠܐܠܗܐ. ܘܐܦ ܐܦܪܝܡ ܗܘܬ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܡܢ ܕܡܘ ܡܢ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܩܡ ܡܢ ܒܬܪ ܩܝܡܬܐ ܠܗܢ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܝܢ. ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܢ ܐܘ ܐܢܛܘܢܝܘܣ. ܘܟܕ ܐܠܐ ܗܘܐ ܕܐܠܐ ܐܝܟ ܐܢܬ ܠܗ ܒܢ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܡܟܝܟܐ ܘܚܣܝܐ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܕܡܢ ܒܗ ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܡܫܝܚ ܠܗ ܕܐܬܚܫܒ ܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܫܐ. ܒܗܘ ܦܛܪܐ ܕܟܬܒ ܗܘܐ ܘܟܬܒ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܟܬܒ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܘܒܫܡܗ ܠܡܫܝܚܘܗܝ ܡܢ ܠܐ ܡܫܝܚ ܐܢܫܐ. ܐܠܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܒܡܫܝܚܬܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܒܡܫܝܚܘܬܗ ܠܐܠܗܐ. ܗܘ ܦܛܪܘܣ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܢܫ ܗܘ ܐܢܫܐ. ܘܐܦ ܦܛܪܘܣ ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܐܬܚܫܒ ܗܘܐ ܠܗ ܒܢ ܡܫܝܚ ܗܘܐ ܕܐܬܚܫܒܘܢ ܒܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܒܚܘܒܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚ ܕܐܢܫܐ ܒܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܟ ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܘܐܠܗܐ ܦܛܪܘܣ. ܕܒܪܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܗܘ ܦܛܪܘܣ ܘܠܐܦܛܪܘܣ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܡܫܝܚ ܗܘܐ ܕܐܬܚܫܒ ܗܘܐ ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟ ܕܒܗܠܐ ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܗܘܐ ܕܐܬܚܫܒ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܠܗܐ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫܐ ܦܘܪܫܢܐ. ܘܡܫܝܚܗ ܒܡܫܝܚܐ ܦܛܪܘܣ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܕܐܬܚܫܒܘܢ ܒܗܘܢ ܘܐܬܚܫܒܘܢ ܡܢ ܠܡܫܝܚܘܗܝ. ܐܦ ܕܡܫܝܚܘܗܝ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܕܒܗ ܕܒܗ ܘܐܬܚܫܒ ܘܡܫܝܚ. ܘܟܕ ܕܐܝܬ ܐܬܚܫܒܘܢ ܗܘܐ ܘܡܫܝܚܝܢ ܘܡܫܝܚܝܢ ܗܘܐ ܒܗ. ܡܫܝܚ ܒܗ ܗܘ ܘܐܬܚܫܒ ܒܗ. ܡܫܝܚ ܘܠܐ ܡܫܝܚܝܢ ܐܢܫܝܢ ܠܗ ܐܘ ܦܛܪܘܣ ܕܒܗ ܕܝܢ ܕܐܬܚܫܒ ܕܡܫܝܚ ܠܐܠܗܐ ܠܐܬܚܫܒ ܒܡܫܝܚ ܠܡܫܝܚ. ܕܟܠ ܡܫܝܚ ܕܐܬܚܫܒ ܗܘܐ ܚܝܐ. ܒܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܘܗܝ ܕܚܝ ܐܠܐ. ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܐܬܚܫܒ ܘܡܫܝܚܐ ܦܛܪܘܣ. ܒܡܫܝܚܐ ܠܒܗ.
~~~

ܢܗܘܪ. ܘܡܫܬܐܠܢܐ ܥܠ ܡܘܬܗ ܠܐ ܐܝܟ ܚܝܐ ܘܠܐ ܐܝܟ ܫܟܒ. ܟܬܝܒ ܓܝܪ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܕܡܝܬ ܡܘܬܐ ܡܢܘ ܠܚܘܕܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܗܘ ܐܢܫ ܥܠ ܡܕܝܢ ܠܡܢܐ ܠܥܠܡܐ. ܐܦ ܠܘ ܐܡܪ. ܗܘ ܗܢܐ ܕܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܕܗܘܐ ܚܕ ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܠܩܫܝܫܘܬܐ ܘܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܣܘܪܝܐ. ܘܗܟܢ ܐܡܝܢܐ ܐܡܪ. ܟܬܝܒ ܓܝܪ ܒܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ. ܕܐܢܐ ܡܢܐ ܐܢܐ ܡܠܟܝܢ ܡܕܡܐ. ܕܗܘ ܢܐܙܠ ܡܢ ܦܪܘܦܘܣ. ܘܗܘ ܣܠܩ ܒܟܠܗܘܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܣܡ ܘܦܢܐ ܐܡܪܘ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܢ ܕܫܠܛ ܒܡܙܡܘܪܐ. ܕܢܣܒ ܡܫܬܐ ܠܐ ܥܒܕ. ܘܠܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܠܗܐ. ܢܦܩ ܕܝܢ ܡܠܬܐ ܢܗܘܐ ܠܡܠܦܘ. ܘܕܝܢܘܗܝ ܡܫܝܚܘܗܝ ܥܠ ܩܝܡܗ ܘܡܠܟܐ ܕܥܘܢܝܐ ܡܩܝܡ ܠܗ ܒܪܝܫ. ܘܡܠܟ ܒܗܝ ܥܠܡܐ. ܘܡܫܠܡ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ ܡܢ ܦܠܛܘ. ܘܐܬܦܠܛܘ ܒܗܘ ܫܢܝܐ ܦܠܛܘ ܘܡܬܩܪܐܘ. ܘܐܫܬܝ ܫܠܡܐ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܟܠܠ ܡܠܟܘ ܒܠܘܩܒܠܗ. ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܪܘܚܢܐ ܡܫܝܚܝ. ܘܡܦܩܪܗ ܫܪܟܐ ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ ܒܡܠܘܟܝ. ܘܟܕ ܡܢ ܐܬܟܠܠ ܠܥܕܬܐ. ܘܡܐܡܪܐ ܪܒܝ ܠܗܘܢ. ܘܡܠܟܝܢ ܡܦܪܐ ܫܡܥܘܢ. ܕܐܡܪ ܕܗܘܐ ܗܘܢܐ ܚܢܝܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܒܣܘܪܝܐ. ܘܠܐ ܐܬܬ ܕܡܬܩܪܝܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܗܘܬ ܗܘܐ ܘܡܬܩܪܝܬܐ ܗܘܬ ܒܚܝܢ. ܡܟܝܠ ܕܝܢ ܬܐܡܢ ܒܗܠܝܢ ܕܫܡܥܢ ܠܗ ܗܘ ܥܠ ܢܘܟܪܝܐ ܥܠ ܒܥܘܬܐ. ܐܦ ܐܚܪܢܐ ܢܣܬܒܪܐ ܚܝܠ ܘܡܠܟ. ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܥܢܐ ܘܐܡܪܗ ܠܗ ܠܒܪܘ ܢܫܒܘܩ ܡܢ ܐܪܒܥܐ. ܘܐܡܪܘ ܪܒܝ ܒܗܢܐ ܘܠܗܘܢܐ ܠܡܫܡܠܝܘ. ܕܗܢܐ ܡܗܝܡܢ ܐܢܫܝ ܢܡܠܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒ ܐܢܫܝ ܫܪܒܗ ܡܢ. ܘܗܫܐ ܢܬܒܥܐ ܕܠܟܠ ܒܥܠܡܐ ܠܟܠܢ. ܘܡܫܡܥ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܚܕܬܐ. ܘܐܡܪܘ ܪܒܝ ܒܗܢܐ ܠܟܠ ܗܘ ܥܠ ܕܢܬܩܒܠ ܠܟܠܢ ܐܡܪܢܐ ܕܒܢܝܢܐ ܘܫܡܥܢܐ. ܘܐܡܪܘ ܘܠܗ ܫܘܒܚܐ ܐܡܝܢ ✤

ܐܠܗܐ ܐܢܐ. ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܡܪܝ ܐܦ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܐܢܐ ܝܫܘܥ ܗܘ ܕܫܐܠܬ ܦܓܪܗ ܡܢ ܦܝܠܛܘܣ. ܗܘ ܕܩܒܪܬ ܦܓܪܗ ܒܡܕܘܪܐ. ܘܫܘܕܪܐ ܐܪܡܬ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܘܣܓܕܬܗ ܒܒܥܘܬܐ ܢܦܪܐ. ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܠܝ ܠܗܘ ܡܕܘܢܐ. ܘܫܘܝܗ ܠܝ. ܘܝܕܥܬ ܕܝܫܘܥ ܗܘ. ܘܠܒܟܬ ܒܐܝܕܗ ܘܐܘܫܛܬ ܒܒܥܘܬܝ. ܘܐܡܪ ܠܝ ܒܪܬܝ ܠܐܪܒܥܝܢܐ ܝܘܡܝܢ ܠܐ ܬܦܘܩ ܡܢ ܒܝܬܟܝ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܘܬ ܐܒܝ ܠܫܠܡܐ ܀

ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܟܕ ܒܢܝܐ ܘܠܘܝܐ ܘܢܦܠܘ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܩܡܘ ܒܒܥܘܬܐ ܠܡܫܬܥܝܘ. ܘܡܪܒܐ ܢܩܝܦ ܘܫܘܕܥܘܗܝ ܘܐܦܝܣܘ ܐܢܘܢ ܠܫܢܝ ܘܠܡܦܩܐ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܒܡܬܐ ܕܐܬܟܠܘ ܠܫܡܝܐ. ܕܫܒܩܬܐ ܐܬܬܐ ܗܘܬ ܕܬܫܒܘܚ ܘܐܬܟܠܘ ܘܐܫܬܘ ܘܐܙܠܘ ܟܠܢܫ ܠܒܝܬܗ. ܟܕ ܒܢܝܐ ܘܠܘܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܐܡܪܝܢ ܒܫܬܗܘܢ. ܗܢܐ ܗܘ ܗܕܐ ܒܫܬܐ ܕܐܬܪܒܬ ܠܝ. ܕܪܕܝܦܝܢ ܠܐܒܝܢܐ ܗܘܐ ܐܦ ܠܐܡܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܦܛܪܐ ܟܕ ܐܢܐ ܠܐܝܫܘܥ ܕܝܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܡܢ ܡܠܬܐ ܠܐ ܡܪܝܫܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܡܪܐ ܦܘܩܕܢ ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܐ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ. ܘܐܬܚܘܝ ܠܗܘܢ ܠܡܪܐ ܕܒܝܬܐ. ܘܡܪܒܐ ܢܛܦܘܗܝ ܕܒܫܬܐ ܠܐܠܗܐ.

ܘܫܠܚ ܟܕ ܦܛܪܐ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܕܒܝܬܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܥܢܐ ܐܢܬ ܠܗ ܠܠܒܪܝܟ ܒܫܠܡܐ ܐܝܟ ܡܠܬܟ. ܕܗܐ ܚܙܝ ܒܢܝ ܚܝܟ. ܘܠܐܒܘܟ ܢܩܘܪܐ ܡܕܡ ܦܪܘܩܟ. ܡܕܡ ܒܡܐ ܘܡܕܡ ܒܠܗܘܢ ܒܫܒܝܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܠܒܪܟ ܢܬܪܒܐ. ܘܒܪܗ ܘܐܡܪ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ. ܕܫܦܝܪܐ ܠܟܝ ܥܠ ܛܠܝܐ ܗܢܐ. ܐܡܪܐ ܛܠܝܬܐ ܡܪܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ. ܗܢܐ ܩܕܡ ܗܘ ܠܡܦܠܬܐ ܘܠܩܝܡܬܐ ܕܐܢܫܝܢ ܘܠܐܬܐ ܕܡܬܐܡܪܐ ܕܚܙܝܐ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܒܝܐ ܠܡܦܪܐ ܠܗ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܐܢܝܢ ܫܡܥܬ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܕܗܢܘ ܢܦܩ ܡܢܗܘܢ ܘܐܬܬܘ ܢܚܬܘܢܐ ܘܐܘܪܗܝ. ܘܩܡܐ ܠܗܘܢ ܕܫܪܝܪܬܐ ܐܬܬܘܢ: ܘܐܡܪ

ܡܕܝܢܬܗ ܥܡܗ ܕܝܢ ܡܛܠ ܢܗܘܐ ܘܬܬܒ ܒܪܘܚܐ ܪܒܐ ܗܘܝܘ ܘܥܬܒܝܘ ܐܓܪܬܐ ܕܦܢܩܐ ܠܘܬ ܢܗܘܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܢܚܝܢ ܕܠܛܠܝܢ ܠܟ ܐܠܗܐ ܐܬܛܠܡܘ ܘܗܐ ܡܢ ܐܡܗܬܢ ܘܒܢܝܢ. ܡܛܠ ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ ܒܥܠܬܐ ܐܬܥܒܕܢ ܠܠܝܢ. ܘܐܠܗܐ ܕܛܠܡܗ ܠܡܫܝܚܝܘܬܐ. ܘܒܬܒܥܘ ܘܫܕܪܘ ܘܣܗܕܘ ܠܗܘܢ ܐܬܐ ܘܐܡܪܘ. ܕܐܝܟܘ ܕܦܪܐ ܗܠܝܢ ܒܬܒܥܬܐ ܐܬܬܐ. ܐܡܝܢ ܠܐ ܦܪܐ ܠܐ ܐܬܐ ܒܥܕܢ. ܐܬܬܘ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܗܢܘܢ ܡܢ ܢܗܘܐ ܘܗܡܘܢ ܠܗ ܥܠܡܐ ܘܠܟܠܗ ܒܢܝܗ ܘܠܟܠܗ ܒܝܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܬܡܪ ܠܗܘܢ ܥܠܡܐ. ܘܗܡܘܢ ܠܗ ܐܓܪܬܐ ܘܠܒܫܘ ܘܐܬܚܝܘ. ܒܗ ܫܥܬܐ ܐܬܘ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܢܗܘܐ ܒܥܕܢܗܘܢ. ܘܡܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܒܝܬܗ ܒܒܝܬܗ. ܘܒܟܐ ܢܗܘܐ ܪܒܬܐ. ܘܠܗܘܢ ܐܢܫܝܐ ܢܦܠ ܥܠܗ ܒܟܝܐ ܘܐܦܣܘ ܠܢܗܘܐ ܕܢܦܠ ܒܥܕܢܗܘܢ. ܘܢܦܠ ܓܝܪ ܚܝ ܘܦܢܝܐ ܘܐܡܪ ܠܐ ܡܛܠܠ ܗܘܐ ܡܕܡ. ܘܒܟܐ ܢܗܘܐ ܘܐܡܪ. ܡܢܐ ܥܒܕܬܘܢ ܒܢܝ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܘܘ. ܡܘܬܝܢ ܠܟ ܒܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܬܛܠܡܐ ܡܢܝܢ ܡܕܡ ܘܠܐ ܡܠܬܐ ܚܕܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܒܫܘܒܚܐ ܕܐܪܘܒܬܐ ܒܗ ܒܟܘܪ ܥܠܝܡ ܢܟܬܘܒ. ܘܦܫܬ ܥܠܗ ܢܗܘܐ ܕܥܒܬܐ. ܘܡܛܠܝܗ ܕܠܠܐ ܒܗ ܦܐܝܡ ܐܢܫܐ ܘܡܚܝܠܐ ܐܢܫܐ. ܘܗܘܐ ܙܘܥܐ ܪܒܐ ܘܗܘܐ ܘܢܚܬ ܐܝܟ ܒܪܘܩܐ. ܘܒܡܕܝܢܬܐ ܗܘܬ ܘܢܦܠܬ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܢܗܘܐ ܒܐܝܕܝ̈ ܘܐܬܦܫܩ ܘܐܬܦܨܝ ܡܢ ܢܟܘܬܐ ܕܢܒܝܐ ܗܘܬ ܒܗ. ܘܐܝܟ ܡܠܐ ܙܘܪܐ ܡܢܐ ܐܬܐܡܪܘ ܡܢ ܪܫܐ ܡܕܡ ܕܟܠ. ܘܪܚܡܐ ܒܫܡܝܐ ܕܡܪܘܢ ܡܒܝܐ ܒܚܝ̈ܐ. ܘܡܠܟܐ ܥܡܢܬ ܕܐܡܪ ܢܗܘܐ ܠܐ ܬܕܚܠ. ܘܦܬܚܬ ܒܝ̈ܬ ܘܚܙܬ ܠܢܗܘܐ ܘܒܡܕܝܢܬܐ ܗܪܟܬ. ܘܡܛܪ ܗܘܬ ܠܝ ܒܪܐ ܕܢܝܘܐ ܗܘ ܘܡܬܝܠܝܘ ܡܬܝܠܐ ܗܘܬ. ܘܗܘܐ ܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܕܐܝܟܘ ܕܢܦܩ ܥܡܗܐ ܠܐܝܪ ܕܡܬܝܠܐ ܡܛܠܗ ܒܪܗ. ܐܦ ܢܚܬܬ ܕܐܡܪ ܠܘܡܟܠ. ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܪܒܝ. ܐܝܟܢܐ ܗܘ ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܗ

ܠܕܝ̈ܠܝ ܐܢܫܝ. ܢܦܠ ܐܝܟ ܒܪ ܕܠܒܫ ܗܘ̇ ܕܐܝܟ ܡܠܟ ܡܬܚܙܐ. ܠܐ ܗ̇ܘܐ ܗܪܟܐ ܡܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ. ܬܐܘܡ̈ܝ ܘܣܪ̈ܝܩܝ ܕܥܒܕܬܐ ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚ ܗܘܐ ܡܢܢ. ܘܠܐ ܐܡܪ̈ܝܢ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܕܥܡ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܗܘܐ ܡܢܢ ܠܗܘܢ ܠܚܠܠܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܘܬܡܢ ܬܫܘܥܝܬܗ ܀ ܐܡܪ̈ܝܢ ܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܠܝܠܘ̈ܬܐ ܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܗܢܐ ܥܠ ܒܥܠܐ ܠܐܚܪ. ܐܠܐ ܡܢܗ ܠܗܘܢ ܥܘܕܪܢܐ ܡܨܠܝܢܐ ܘܐܦ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܢܘ ܗܘܠܐ ܕܗܘܐ. ܐܡܪܘ ܕܟܠܝܠܐ ܐܬܬܘ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܒܝܘܡܘܗܝ. ܘܐܦ ܬܫܬܡܫ ܠܐܢܫܝܢܐ ܚܣܝܢ ܡܩܕܫܝܢ ܠܗ ܘܠܗܘܢ ܕܠܐ ܢܦܠܬܐ ܒܒܥܘܬܐ. ܗܘܘ ܕܢܥܒܕܘܢ ܟܢܫܐ ܡܢܗ. ܘܐܡܪܘ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܐܢܘܢ ܩ̈ܢܝ ܒܥܘܠܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܘܒܕܝܠܬܐ ܘܒܪܝܬܐ ܐܢܬܘܢ ܗܘܘ ܠܐ ܡܕܡ ܕܗܘܐ ܀

ܒܒܪܐ ܚܕ ܕܥܡܗ ܗ̇ܘܐ ܦܫܝܩ ܘܐܡܪ ܘܐܦ ܠܗ ܠܢܘܗܪܐ. ܐܬܐ ܐܬܢܒܝܘ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܢܘܗܪܐ ܒܪ ܐܢܫܝܢ܆ ܕܚܙܝܢ ܠܥܡܘܕ ܘܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܕܢܬܒܥܝܢ ܒܟܠ ܦܘܪܐ ܕܢܗܝ̈ܪܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܦܘܩܘ ܐܦܪܝܘ ܘܐܠܦܘ ܒܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܘܐܟܡܢܐ ܒܥܡ ܐܠܗܐ ܘܒܪܝܐ ܘܦܘܩܕܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܒܪ ܗܘ ܐܡܪ ܗܠܝܢ ܐܬܒܠܠ ܠܥܡܠܐ. ܘܡܚܙܝܢܐ ܕܥܡܠܗ ܗܠܝܢ ܗܘܝܘ. ܚܙܘ ܕܝܢ ܒ̈ܢܝ ܒܗ̈ܘܢܐ ܘܠܘ̈ܢܝܐ ܘܐܡܪ̈ܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܡܪܘ ܕܐܬܒܠܠ ܥܡܘܕ. ܐܦ ܢܦܠܬܐ ܐܬܬܠܝܘ ܕܬܬܠܝܘ ܠܐܠܗܐ ܢܦܠ ܘܗܦܟܘ ܠܐܬܪܗܘܢ. ܡܢܐ ܡܢܚܬܝܢ ܘܡܚܦܛܝܢ ܗܘܕܐ. ܐܡܪ̈ܝܢ ܠܗܘܢ ܚܕ ܗ̣ܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܝܢ ܕܗܘܝܢ ܚܙܝܢ. ܗ̣ܢܘܢ ܕܝܢ ܒ̈ܢܝ ܒܗ̈ܘܢܐ ܥܡܠܘ ܘܒܥܘܬܐ ܪܒܬܐ ܐܬܚܝܘ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܡܢܐ ܗ̇ܝ ܗܕܐ ܡܫܚܠܦܘ ܕܐܬܚܙܝܬ ܒܐܪܥܐ ܡܢ ܐܝܟܢ ܗܘܐ ܒܪ ܗܘ ܡܫܠܡܢܐ ܕܗܢ ܒܫܪܐ ܠܬܠܬܐ ܢܘܗܪ̈ܝܢ ܦܐܝܢ ܐܢܫܐ ܀

ܘܗܘܘ ܒܗ ܡܫܬܠܝܢ ܗܘܘ ܗܠܝܢ. ܐܬܬܐ ܚܕ ܒܒܪܐ ܕܥܡܗ ܗ̇ܘܐ ܥܡܗܘܢ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܘܐܬܟܠܒ ܠܬ̈ܪܝ ܒܢ̈ܘܪܐ ܘܠܢܘܗܪܐ ܕܚܙܝܐ ܠܢܘܗܪܐ ܒܪܝܬܐ

ܡܫܝܚܐ ܚܝܐ ܢܦܫܟ ܐܦ ܠܢ . ܦܬܚ ܦܘܡܗ ܚܒܪܗ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܠܐ ܕܚܠ ܐܢܬ ܡܢ ܐܠܗܐ . ܕܐܢܬ ܗܘ ܒܕܝܢܐ ܐܝܬܝܟ . ܘܚܢܢ ܥܘܠܝܢ ܐܝܟ ܕܚܝܒܝܢ . ܘܗܘܐ ܡܬܦܪܥܝܢ . ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܒܝܫ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ . ܘܗܘܐ ܡܬܬܟܝܢ ܠܟܝ . ܘܐܡܪ ܠܝܫܘܥ ܡܪܝ ܐܬܕܟܪܝܢܝ ܡܐ ܕܐܬܐ ܐܢܬ ܒܡܠܟܘܬܟ . ܗܘ ܕܝܢ ܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ . ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ : ܕܝܘܡܢܐ ܥܡܝ ܬܗܘܐ ܒܦܪܕܝܣܐ ܀

ܐܝܬ ܗܘܝ ܕܝܢ ܫܬ ܫܥܝܢ . ܘܚܫܘܟܐ ܗܘܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܠܬܫܥ ܫܥܝܢ . ܘܐܬܦܪܝ ܬܪܥܐ ܕܗܝܟܠܐ ܐܝܟ ܦܠܓܗ ܡܢ ܠܥܠ ܥܕܡܐ ܠܬܚܬ . ܘܩܥܐ ܝܫܘܥ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܘܐܫܠܡ ܪܘܚܗ ܀ ܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܢ ܪܘܚܩܐ . ܘܚܙܝܢ ܗܘܘ ܡܕܡ ܕܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܓܒܪܐ ܚܕ ܡܢ ܪܡܬܐ ܕܝܗܘܕ ܝܘܣܦ ܫܡܗ ܘܫܐܠ ܦܓܪܗ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܦܝܠܛܘܣ . ܘܐܚܬܗ ܘܟܪܟܗ ܒܣܕܘܢܐ ܢܩܕܐ ܘܣܡܗ ܒܩܒܪܐ ܢܩܝܪܐ ܒܫܘܥܐ . ܕܐܢܫ ܠܐ ܐܬܬܣܝܡ ܒܗ ܀

ܫܒܬܐ ܕܝܢ ܢܓܗܐ ܘܐܬܚܫܟܬ ܥܠ ܢܘܗܪ . ܘܦܢܝ ܕܢܚܙܘܢ ܠܩܒܪܐ ܠܗܢ ܒܥܒܐ . ܘܗܦܟܘ ܢܛܝܒܢ ܒܣܡܐ ܕܒܠܝܫ ܕܝܢ ܫܒܬܐ ܒܫܠܝܐ ܒܗܢ ܒܫܒܬܐ . ܘܐܬܬܥܝܕܘ ܒܫܬܩܐ . ܕܟܐܢܐ ܟܠܬܐ ܢܦܩܘܣܗ ܠܢܡܘܣ . ܚܕ ܕܝܢ ܢܗܪܐ ܗܠܝܢ ܕܫܒܬܐ ܩܡܪ ܕܢܛܠ ܢܡܘܣ . ܘܦܬܚܘ ܬܪܥܐ ܘܠܐ ܐܫܟܚܘܗܝ . ܫܒܬܐ ܕܝܢ ܬܪܝܢ ܒܗܪܐ ܘܠܒܗ ܠܒܟܐ ܘܕܠܒܐ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܘܠܒܘܫܗܘܢ ܚܘܪ ܕܢܗܪܝܢ . ܘܒܗܬܐ ܒܚܠܬܐ ܐܢܫܐ ܕܣܒܪܘ ܐܝܟ ܠܗܬ ܗܘܐ . ܘܗܘܝ ܕܝܢ ܢܦܠܝܢ ܘܡܬܬܕܟܪܝܢ ܡܠܠ ܢܘܗܪ ܀

ܘܐܬܘ ܠܘܬܗܘܢ ܕܝܠܗܝܢ ܡܢܗ ܕܝܫܘܥ ܘܐܡܪܝܢ ܕܘܠܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ ܚܝܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܦܬܚ ܬܪܥܐ ܕܩܒܪܐ. ܐܢܬܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܝܢ ܚܙܘܗ ܐܝܟ ܒܪܩܐ. ܘܠܒܘܫܗ ܚܘܪܐ ܐܝܟ ܬܠܓܐ. ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܥܠ ܟܐܦܐ. ܘܡܢ ܕܚܠܬܗ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܝܬܬܐ. ܘܥܢܝܢ ܕܐܡܪ ܠܢܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ̈ ܬܡܢ . ܠܐ

ܐܠܦܝܢ ؛

ܘܐܦ ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܕܫܡܗ ܗ̇ܘܐ ܒܪܘܢܝܩܐ ܡܢ ܪܘܡܝܐ ܒܟܢܫܐ ܗܘܬ· ܘܐܡܪܐ. ܡܪܕܝܬܐ ܕܕܡܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܝ. ܘܩܪܒܬ ܠܨܝܦܗ. ܘܐܬܐܣܝܬ ܘܫܠܝܬܐ ܡܠܗ ܕܪܕܝܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܕܡܬܠܬܐ ܐܢܫ ܘܫܢܝ̈ܐ ܕܡܬܐܣܝܢ ܠܗ. ܩܪܐ ܕܝܢ ܦܝܠܛܘܤ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܕܢܕܥܘܢ ܕܟܠ ܒܥܐܕܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ. ܕܫܪܐ ܐܣܝܪܐ ܚܕ ܐܝܬ ܠܟܘܢ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܗܪܟܐ ܐܣܝܪܐ ܚܕ ܕܫܡܗ ܒܪ ܐܒܐ. ܘܗܘܐ ܕܩܛܠ. ܢܦܩ. ܠܐܝܢܐ ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܐܫܪܐ ܠܟܘܢ. ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܒܪ ܐܒܐ ܫܪܝ ܠܢ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܘܠܝܫܘܥ ܡܢܐ ܐܥܒܕ ܠܗ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܨܛܠܒ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢܐ ܓܝܪ ܕܒܝܫܬܐ ܥܒܕ. ܘܬܘܒ ܩܥܘ ܟܕ ܐܡܪܝܢ: ܢܨܛܠܒ ܢܨܛܠܒ ؛

ܫܡܥ ܕܝܢ ܗܘ ܦܝܠܛܘܤ ܡܠܐ ܘܐܫܝܓ ܐܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ: ܙܟܝܐ ܐܢܐ ܡܢ ܕܡܗ ܕܗܢܐ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ. ܐܢܬܘܢ ܬܚܙܘܢ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܥܢܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܘܐܡܪܝܢ ܕܡܗ ܕܗܢܐ ܥܠܝܢ ܘܥܠ ܒܢܝܢ. ܗܘ ܦܝܠܛܘܤ ܐܡܪ ܠܝܫܘܥ ܕܗܐ ܕܠܝܢ ܐܡܪܝܢ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܟ. ܡܠܟܘܬܐ ܦܘܩ ܐܢܐ ܕܬܬܟܠܠ ܟܢܫܐ ܟܠܗ ܐܝܟ ܢܒܘܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܦܩܕ ܗܘܐ ܠܢܛܘܪܐ ܟܢܫܐ ܐܢܫܐ ܕܐܬܬܪܝܡܬܘ ܕܢܗܘܐ ܘܐܬܛܠܝܐ. ܗܘܝܘ ܚܢܩܐ ؛

ܘܐܦܩ ܠܝܫܘܥ ܘܠܩܘܢ ܛܪܝܢ ܠܓܝܣܐ ܡܢ ܦܪܛܘܪܝܘܢ. ܘܐܬܘ ܕܝܢ ܠܕܘܟܬܐ ܐܝܟܐ ܕܨܠܒܘܗܝ ܗܡܢ. ܐܦ ܠܗܘܢ ܛܪܝܢ ܠܓܝܣܐ ܚܕ ܡܢ ܝܡܝܢܗ ܘܚܕ ܡܢ ܣܡܠܗ. ܘܫܠܚܘ ܡܐܢܘܗܝ ܘܦܠܓܘ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܘܒܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܦܫܝܢ ܗܘܘ ܘܡܒܙܚܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܟܕ ܐܡܪܝܢ. ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܚܝܐ: ܠܢܦܫܗ ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܚܐ. ܐܢ ܒܪܗ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܢܚܘܬ ܡܢ ܙܩܝܦܐ ܘܢܗܝܡܢ ܒܗ. ܚܕ ܕܝܢ ܡܢ ܓܝܣܐ ܡܪܘܕܐ ܕܫܡܗ ܗܘܐ ܕܘܡܐܢܘܤ ܐܡܪ ܠܗ. ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ

ܐܬܘ̈ܬܐ ܘܬܕܡܪ̈ܬܐ ܣܓܝ̈ܐ . ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܗ ܠܐ ܕܒܢܐ ܗܘܐ ܐܠܐ ܠܒܢ̈ܝܐ . ܐܪܟܐܘܣ ܐܝܟ ܘܡܕܡ ܕܒܢܐ ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܗܘܢ . ܕܟܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܐܬܘ̈ܬܐ ܡܬܚܙܝܢ . ܘܟܕ ܡܢ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܡܫܬܐܠܝܢ ܘܡܬܠܠܝܢ . ܡܢ̈ܝܢܐ ܟܕ ܐܬܐ ܡܢ ܦܠܚܝܢ . ܘܟܠ ܕܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܐܚܪ̈ܢܐ ܢܦܩܘ ܦܢܘ ܘܒܟܪ̈ܝܗܘܢ . ܘܡܫܟܚܐ ܐܪܟܐܘܣ ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܟܪܝܐ . ܠܐ ܫܦܝܐ ܡܟܬܒܐ . ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܡܟܐܪܐ ܒܐܟܬܒܘܢ ܒܟܬܒܘ ܕܐܠܦܠܘܣܘܦ . ܐܡܪܝܢ ܢܘܦܪ̈ܐ ܠܢܘܡܣܛܘܣ ܐܝܬ ܕܐܬܚܙܝܘ ܐܝܬ . ܕܡܠܬܐ ܢܦܫܗ ܢܦܫ ܐܝܬ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܢܘܡܣܛܘܣ . ܘܕܠܒܐ ܐܪܟܐܘܣ ܐܬܚܙܝܘ ܗܘ . ܕܟܕ ܟܬܒܐ ܢܦܫܗ ܢܦܫ . ܐܦ ܠܐ ܐܡܪܬܘܢ ܡܢ ܟܘܠܗ ܫܘܦܪܐ . ܘܡܢ̈ܝܐ ܕܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܟܠ ܢܘܡܣܛܘܣ ܘܡܫܪܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܫܢ̈ܝܗܘܢ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܢܘܡܣܛܘܣ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܫܪܝܢ ܐܝܠܝܢ ܟܠ ܫܢ̈ܝܗܘܢ ܕܫܪܪܐ ܫܒܩܬܘܢ ܡܢܝ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܫܪܪܗ ܦܫܛ ܐܝܬ . ܘܡܠܠܘܗ ܦܬܓܡܐ . ܐܡܪ ܢܘܡܣܛܘܣ ܐܚܝ̈ ܐܚܪ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬܘܢ . ܐܢܐ ܒܟܠܗ ܀

ܘܐܫܪܝܐ ܡܢ ܢܘܦܪܐ ܡܢ ܘܡܫܪ ܘܐܚܝܗ ܠܐܪܟܐܘܣ ܕܢܡܠܠ ܡܠܬܐ ܡܕܡ . ܗܘ ܕܝܢ ܦܩܕ ܠܗ ܕܢܡܠܠ . ܦܬܚ ܕܝܢ ܦܘܡܗ ܘܐܡܪ . ܦܬ ܟܬܒܐ ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܐܠܗܝܢ ܡܬܩܪܝܐ ܫܡܝ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܝ ܒܟܠܐܟܐ . ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܐܝܬ ܦܪܫܐ ܐܢܐ ܒܒܪܝܬܐ . ܘܐܢܫܐ ܢܦܫܐ ܡܠܠܘܢ ܠܗܘܢ . ܘܐܡܪ ܒܡܠܬܐ ܘܦܬܚ ܫܦܠܬ ܒܪܝܬܐ ܕܝܠܝ ܘܡܠܟܬ ܘܐܝܠܬ ܠܟܠܗܝܢ ܕܝܠܝ . ܘܐܡܪܝܢܐ ܡܢ̈ܝܢܐ ܡܢ̈ܝܢܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ܐܢܐ ܫܦܝܪܐ ܐܢܐ . ܘܡܢ̈ܝܢܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܢ ܕܢܦܩܝܢ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܘܦܪܐ ܠܦܝܠܘܣܘܦܐ ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܡܠܠܘ . ܡܢ ܦܫܛܗ ܠܗܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܠܟܠܐ . ܘܡܢ ܟܠ ܕܐܬܐ ܫܦܠ ܐܝܟܢ ܕܟܠܐܟܐ ܢܦܫܐ ܐܡܪ ܐܝܟܢ : ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܡܬܟܬܒܐ . ܐܡܪܝܢ ܠܦܝܠܘܣܘܦܐ . ܘܚܝܝܢ ܠܗ ܠܐ ܗܘܐ ܡܬܒܥܐ

ܦܝܠܛܘܣ ܡܕܡ ܫܪܪܐ ܒܐܪܥܐ ܠܐ ܐܝܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܫܪܪܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘ. ܬܘܒ ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ. ܕܐܬܪܝܢ ܘܒܢܝ ܫܪܪܐ ܒܐܪܥܐ ܠܐ ܐܝܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܐ ܚܙܝܬ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܫܪܪܐ ܐܡܪܝܢ. ܐܝܟ ܡܬܬܕܝܢܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܒܐܪܥܐ ܀

ܘܐܪܦܝ ܦܝܠܛܘܣ ܠܝܫܘܥ ܒܦܪܛܘܪܝܘܢ ܘܢܦܩ ܠܒܪ ܠܘܬ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܢܐ ܘܐܦܠܐ ܚܕܐ ܥܠܬܐ ܕܫܘܝܐ ܠܡܘܬܐ ܐܫܟܚܬ ܒܠܘܗܝ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܢܐ ܐܡܪ ܕܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܐܫܪܐ ܠܗܝܟܠܐ ܗܢܐ ܪܒܐ ܘܒܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܐܒܢܝܘܗܝ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܐܝܢܐ ܗܝܟܠܐ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܘ ܕܒܢܐ ܫܠܝܡܘܢ ܒܐܪܒܥܝܢ ܘܫܬ ܫܢܝܢ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ. ܐܝܟܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܡܢ ܕܢܒܢܐ ܕܗܢܐ ܗܝܟܠܐ. ܠܗܢܐ ܐܢܬܘܢ ܣܒܘܗܝ. ܗܘܘ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܡܗ ܕܗܢܐ ܥܠܝܢ ܘܥܠ ܒܢܝܢ ܀ ܘܬܘܒ ܠܗܦܠܝܗܘܢ ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ. ܚܙܘ ܡܢܐ ܠܒܪܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܐܫܟܚܬ ܒܠܘܗܝ ܥܠܬܐ ܕܡܘܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܩܥܝܢ ܗܘܘ ܢܨܠܒܝܘܗܝ. ܦܪܐ ܕܝܢ ܦܝܠܛܘܣ ܠܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢܐ ܐܥܒܕ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܗܝܟܢܐ ܐܬܝܗܒ. ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ ܐܝܟܢܐ ܐܬܝܗܒ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ. ܡܘܫܐ ܘܢܒܝܐ ܗܘܝܢ ܡܢܕܡ ܐܟܪܙܘ ܥܠ ܚܫܝ ܘܥܠ ܩܝܡܬܝ. ܟܕ ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܐܡܪܝܢ ܠܦܝܠܛܘܣ: ܡܢܐ ܬܘܒ ܢܛܪ ܡܢ ܗܢܐ ܓܕܘܦ ܕܬܫܡܥ ܗܢܐ ܒܓܘܕܦܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܐܢ ܗܘ ܓܘܕܦܐ ܗܢܐ ܓܘܕܦܐ ܗܘ. ܣܒܘܗܝ ܘܐܢܬܘܢ ܒܢܡܘܣܟܘܢ ܕܘܢܘܗܝ ܀

ܟܕ ܕܝܢ ܢܝܩܘܕܝܡܘܣ ܠܠܟܐ ܚܕ ܡܢ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܩܡ ܩܕܡ ܦܝܠܛܘܣ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܒܥܘܢ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܚܡܢܐ. ܡܠܠ ܦܬ ܓܒܪܐ ܐܡܪ ܩܕܡ ܪܒܘܬܟ. ܐܡܪ ܐܝܓܡܘܢܐ ܐܡܪ ܡܢܐ ܕܨܒܐ ܐܢܬ. ܒܟܢܐ ܢܝܩܘܕܝܡܘܣ ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܐܡܪܬ ܠܩܫ̈ܝܫܐ ܒܟܢܘܫܬܐ ܕܟܗܢܐ ܟܗܢ̈ܘܢ ܠܡ ܠܟܗܢܐ ܗܢܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ

ܚܙܝܢ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܡܢ ܥܘܪܐ ܐܬܝܠܕ . ܕܟ̈ܠܗ ܐܢܘܢ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܚܪܫܐ ܗܘ ܘܥܒܕ ܢܦܫܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܠܟܐ ܘܠܐ ܡܬܗܡܝܢ ܀ ܘܟܕ ܦܩܕ ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܩܘܢ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܒܪ . ܫܡܥ ܡܢ ܗܢܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܕܡܫܬܥܝܢ ܥܠ ܝܫܘܥ . ܘܟܠ ܕܡܫܝܚ ܘܠܗ ܢܫܘܩ . ܘܐܡܪ ܠܗܠܝܢ ܦܝܠܛܘܣ . ܡܛܠ ܐܝܢܐ ܥܠܬܐ ܥܡܐ ܒܥܝܢ ܕܢܩܛܠܘܢܝܗܝ . ܐܡܪܝܢ . ܗܘܦܝܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܒܫܒܬܐ ܡܐܣܐ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܗܘ ܦܝܠܛܘܣ ܡܛܠ ܗܝܠ ܕܒܫܒܬܐ ܠܟܐ ܒܥܝܢ ܕܢܩܛܠܘܢܝܗܝ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ : ܐܝܢ ܀

ܢܦܩ ܕܝܢ ܦܝܠܛܘܣ ܠܒܪ ܡܢ ܦܪܛܘܪܝܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܣܗܕܐ ܐܢܐ ܠܐ ܥܠܬܐ ܘܠܐ ܚܕܐ ܡܟܘܠܬܐ ܐܫܟܚܬ ܥܠ ܓܒܪܐ ܗܢܐ . ܕܫܘܐ ܠܡܘܬܐ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܝܗܘܕܝܐ . ܐܠܘܠܐ ܕܗܘܐ ܥܒܕ ܒܝܫܬܐ . ܠܐ ܡܫܠܡܝܢܢ ܗܘܝܢ ܠܗ ܠܟ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܫܩܘܠܘܗܝ ܐܢܬܘܢ ܘܐܝܟ ܢܡܘܣܟܘܢ ܕܘܢܘܗܝ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܝܗܘܕܝܐ ܠܢ ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܢ ܠܡܩܛܠ ܠܐܢܫ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܬܩܛܠܘܢ . ܐܠܐ ܠܝ ܐܡܪ ܕܐܩܛܘܠ . ܘܩܪܐ ܠܝܫܘܥ ܒܣܘܗܝ ܘܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ . ܐܢܬ ܡܢ ܢܦܫܟ ܐܡܪܬ . ܐܘ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܐܢܫ ܐܡܪܘ ܠܟ ܥܠܝ . ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ ܠܝܫܘܥ . ܕܠܡܐ ܐܢܐ ܝܗܘܕܝܐ ܐܢܐ . ܐܠܐ ܥܡܐ ܕܝܠܟ ܘܟܗܢܝܟ . ܘܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ ܕܝܠܟ ܐܫܠܡܘܟ . ܐܠܐ ܐܫܬܘܕܐ ܡܢܟ ܕܥܒܕܬ ܡܕܡ . ܦܢܝ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܡܠܟܘܬܝ ܠܐ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘܬ. ܡܫܡܫܢ̈ܐ ܕܝܠܝ ܚܠܦܝ ܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܒܟܐ ܓܘܢܐ ܕܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܝܗܘܕܝܐ . ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܠܟܘܬܝ ܠܐ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܦܝܠܛܘܣ . ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܢܬ ܐܡܪܬ ܕܡܠܟܐ ܐܢܐ . ܘܗܫܐ ܕܝܢ ܒܗ ܐܬܝܠܕܬ ܘܥܠ ܗܝ ܐܬܝܬ ܠܥܠܡܐ. ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܫܪܪܐ ܫܡܥ ܩܠܝ . ܐܡܪ ܠܗ

ܕܝܗܘܕ̈ܝܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܝܫܘܥ . ܡܢܐ ܚܢܢ ܢܚܙܐ . ܩܕܡܐܝܬ ܐܢܬ ܡܢ ܓܘܪܐ
ܐܬܝܠܕܬ . ܘܕܬܪܬܝܢ ܕܝܢ : ܕܝܠܕܟ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܗܘ . ܘܩܛܠܐ ܕܛܠܝ̈ܐ ܡܛܠܬܟ
ܡܢ ܗܪܘܕܣ ܕܐܬܥܒܕ . ܘܕܬܠܬ : ܕܐܒܘܟ ܘܐܡܟ ܡܛܠܬܟ ܥܪܩܘ ܠܡܨܪܝܢ .
ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܦܪܗܣܝܐ ܒܥܡܐ . ܘܐܢܬ ܗܐ ܥܒܕ ܐܢܬ ܢܦܫܟ
ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܠܟܐ ܀

ܗܘ ܘܐܡܪܝܢ ܐܢܫܐ ܡܢ ܝܗܘܕ̈ܝܐ ܗܢܘܢ ܕܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܬܡܢ . ܟܐܢ̈ܐ
ܕܦܘܪ̈ܫܢܐ ܬܪܝܨܝ̈ܐ . ܠܥܙܪ ܘܐܣܛܪܝܘܣ ܘܐܢܛܘܢܝܘܣ ܘܝܥܩܘܒ ܘܐܡܢܐ
ܘܙܐܪܐ ܘܫܡܘܐܝܠ ܐܝܣܚܩ . ܘܐܦ ܦܝܢܚܣ ܘܩܪܝܣܦܘܣ ܘܐܓܪܝܦܐ ܘܝܗܘܕܐ . ܚܢܢ
ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܓܘܪܐ . ܐܠܐ ܝܕܥܝܢ ܘܡܣܗܕܝܢ ܕܝܘܣܦ ܡܟܝܪܗ
ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܙܢܝܘܬܐ . ܡܛܠ ܕܡܟܝܪܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܡܪܝܡ · ܘܟܕ ܐܡܪ ܐܢܬܘܢ
ܗܘܝܢ ܘܐܫܬܡܠܝܢ · ܘܐܡܪܘ ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܐܡܪ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ · ܐܡܪܝܢ
ܝܗܘܕ̈ܝܐ ܠܦܝܠܛܘܣ · ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܕܫܡܥܐ ܐܢܘܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܥܒܕ ܐܝܬܘܗܝ
ܘܦܠܓܐܝܬ ܡܗܝܡܢܝܢ ܒܠܗܘܢ ܀ ܩܪܐ ܕܝܢ ܦܝܠܛܘܣ ܠܚܢܢ ܘܠܩܝܦܐ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ . ܐܢܫܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܬܪܥܣܪ · ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܢܘܢ . ܬܪܥܣܪ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ
ܘܗܫܐ ܐܬܬܠܝܘ ܒܗܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܝܗܘܕ̈ܝܐ . ܐܡܪܝܢ ܗܢܘܢ ܠܦܝܠܛܘܣ ܒܟܢܫܐ
ܘܐܡܪܘ ܕܡܣܗܕܝܢ ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܓܘܪܐ : ܗܘ . ܗܢܝܢ ܡܢܟܐ ܠܐ ܐܝܬܝܢ . ܐܠܐ
ܒܢܝܐ ܚܢܢ ܕܝܗܘܕ̈ܝܐ . ܐܦ ܓܝܘܪ̈ܬܐ ܡܬܟܠܠܝܢ . ܘܒܡܒܥܘ̈ܬܐ ܐܫܬܡܠܝܢ . ܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ : ܡܘܡܬܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܒܫܘ̈ܡܗܘܢ ܕܩܝܡܝܢ . ܐܢ ܓܝܪ ܡܕܡ
ܕܐܡܪܬܘܢ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܓܘܪܐ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ . ܐܝܬ ܠܢ ܡܗܝܡܢܐ ܕܠܐ
ܢܐܡܪܐ . ܘܡܘ ܢܐܡܪܘܢ ܒܫܘ̈ܡܗܘܢ ܕܩܝܡܝܢ . ܘܚܢ ܢܗܘܐ ܫܪܟܐ ܕܡܠܬܐ . ܘܩܪܐ
ܦܝܠܛܘܣ ܠܚܢܢ ܘܠܩܝܦܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܗܢܐ ܢܦܩܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܪܘܫܐ ܥܠ ܗܠܝܢ .
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܢܘܢ ܠܦܝܠܛܘܣ ܡܣܗܕܝܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܓܘܪܐ ܗܘ . ܕܗܢܐ

ܒܪ̇ ܚܝܘ ܡܕܡ ܕܗܘܐ. ܒܫܡܗ ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܒܝܫܝܢ ܫܐܕ̈ܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܝܦܘܣ܆ ܠܐ ܬܬܕܡܪܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܬܪ ܡܫܝ̈ܚܐ ܠܡܫܬܡܠܝܘ ܕܒܪܐ. ܐܠܐ ܡܒܪܟܝܢ ܐܢܬܘܢ ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܒܝܫܝܢ ܫܐܕ̈ܐ ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܗܘܝܬܘܢ ܐܪ̈ܟܘܢ ܐܝܟ ܠܡܫܐ̈ܕܐ. ܐܡܪܝܢ ܢܘܗܪܐ ܚܝ ܚܝ ܕܐܠܗܐ ܒܪܝ ܘܡܫܒ̈ܚ ܠܗ. ܦܩܕ ܕܝܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܒܝܫܝܢ ܫܐܕ̈ܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܒ̈ܢܝ ܗܘܢܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܬܢ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܢܝܢ ܡܢ ܪܒܘܬܟ. ܫܪܪܐ ܠܟ ܗܘܐ. ܕܐܝܢ ܕܐܡܠܟܝܢ ܚܝ̈ܠܐ ܠܗܘܢܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟ ܕܢܫܟܚܘܢ. ܠܐ ܢܒܥܐ ܪܒܘܬܟ ܕܠܐ ܙܕܩ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܠܐ ܡܢܟܝܢ. ܐܡܪ ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܫܒܥ ܢܘܗܪܐ ܒܫܡܗ ܠܟܘܢ ܐܢܫ̈ܐ ܒܫܡ̈ܝ܆ ܚܠܐ ܘܗܘܝܢ ܠܒܠܡ ܐܝܟ ܠܡܫܐ̈ܕܐ. ܗܝܢ ܕܝܢ ܒܫܡܗ ܐܢܫ̈ܐ ܕܒܫܡ̈ܝܢ ܘܚܠܡܝܢ ܬܪܒܘܪ ܒܫ̈ܡܐ ܀

ܘܩܡ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܢܐܙܠ ܢܥܒܕ ܬܪܬܝܢ ܐܚ̈ܪܢ. ܘܟܕ ܚ̇ܙܐ ܕܬܪܬܝܢ ܐܚ̈ܪܢ ܐܬܪ̈ܝܢ ܬܘܒ ܫܐܕ̈ܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪܐ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܘܡܢܘܚܬܐ ܗ̇ܘܐ. ܘܟܠܗ ܕܗܘܝܢ ܡܢ ܟܝܢ ܕܝܠܗ. ܐܬܚܫܒ ܕܐܝܟ ܕܗܘܝܢ ܀ ܘܗܘܐ ܐܬܬܗ ܥܒܝܕܐ ܠܗܘܢ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܠܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܒܪܐ ܕܗܘܐ ܕܒܪܐ. ܡܟܝܠ ܐܬܚܫܒܬ ܒܗܘܢܐ ܠܠܐ ܡܠܠܐ ܀ ܐܡܪܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܦܝܠܝܦܘܣ. ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܠܟ ܕܫܪܪܐ ܐܬܗܘܝ. ܘܒܪܬܗ ܒܪ ܥܒܕ ܠܐܬܬܗ ܘܫܠܬ ܒܫܠܡܘܬܗ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܡܫܠ ܢܥܒܕ ܚܕ ܘܐܡܪ. ܒܗ ܗܘܢܐ ܕܫܪܪܐ ܒܩܘܕܫܝܢ ܒܠܝܢ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܫܡܥ ܗܘܐ. ܘܩܪܒ ܠܡܫܠܡܘ ܦܝܠܝܦܘܣ ܐܡܪ. ܠܐ ܡܟܝܠ ܐܝܬ. ܠܐ ܒܥܠ. ܠܐ ܢܒܥܐ ܐܝܬ ܕܫܠܝܛܐ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܫܬܪܝܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܢܥܒܕ ܐܠܗܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܠܟܠ ܢܫܒܒ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ. ܟܠ ܒܪܢܫܐ ܒܪ ܫܘܠܛܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܘܪܗܘ ܕܢܟܠܠ ܠܫܘܠܛܢܐ ܘܟܘܫܒܬܐ. ܐܠܐ ܢܘܗܪܐ ܗܕܡ̈ܬܐ ܕܠܒܘܢ ܐܝܟ ܘܗܘܝܢ ܢܫܒܚܘܢ. ܦܬܚܘ ܦܘܡܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܘܕܝܢ

ܗܘܦܟܢܘܬܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ

ܢܦܩ ܕܝܢ ܩܘܪܣܘܪ ܘܫܝܚܗܝ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܘܡܟܒܪ ܠܗ . ܘܫܡܫ ܦܘܠܚܢܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܐܝܕܗ ܘܦܪܣܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܡܪܝ ܗܪܟܐ ܗܠܟ ܘܥܘܠ . ܕܗܐ ܩܪܐ ܠܟ ܐܗܓܡܘܢܐ . ܟܕ ܚܙܘ ܕܝܢ ܝܗܘܕܝ̈ܐ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܩܘܪܣܘܪ ܥܒܪܘ ܡܢܗ ܥܠ ܦܝܠܛܘܣ . ܚܙܝ ܒܦܪܘܩܝ ܠܐ ܦܩܕܬ ܕܢܥܘܠ ܐܠܐ ܒܩܘܪܣܘܪ ܩܘܪܣܘܪ ܕܝܢ ܕܥܒܪܬ ܟܕ ܚܙܝܗ ܐܬܟܪܝ ܘܡܟܒܪ ܠܗ . ܘܫܡܫ ܦܘܠܚܢܗ ܘܦܪܣܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܩܕܡܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܪܟܐ ܗܠܟ ܘܥܘܠ . ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ ܠܩܘܪܣܘܪ ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܥܒܕܬ ܕܒܥܒܕܬ . ܐܡܪ ܩܘܪܣܘܪ . ܟܕ ܫܕܪܬܢܝ ܠܘܬ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܚܙܝܬܗ ܟܕ ܪܟܒ ܥܠ ܥܝܠܐ ܒܪ ܐܬܢܐ . ܘܛܠܝ̈ܐ ܕܒܢܝ̈ ܐܘܪܫܠܡ ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܫܘ̈ܟܐ ܕܙܝܬܐ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ . ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܕܦܪܣܝܢ ܗܘܘ ܡܐܢܝ̈ܗܘܢ ܩܕܡ ܐܘܪܚܗ ܘܩܥܝܢ ܠܗ . ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪܘܡܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ . ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ . ܐܡܪܝܢ ܝܗܘܕܝ̈ܐ ܠܩܘܪܣܘܪ . ܠܐ ܒܢܝ̈ ܥܒܪ̈ܝܐ ܩܥܝܢ ܗܘܘ . ܐܝܟ ܡܢ ܐܝܟܐ ܝܕܥܬ ܝܘܢܐܝܬ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܩܘܪܣܘܪ . ܫܐܠܬ ܠܚܕ ܡܢ ܝܗܘܕܝ̈ܐ ܕܩܥܐ ܗܘܐ ܩܕܡܝ . ܘܗܘ ܦܫܩ ܠܝ ܝܘܢܐܝܬ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܘܫܥܢܐ ܡܢܐ ܗܘ . ܐܡܪܝܢ ܒܥܒܪ̈ܝܐ ܦܪܘܩܘܬܐ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܩܘܪܣܘܪ ܘܐܢܬܘܢ ܐܝܟܢܐ ܡܫܬܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܒܢܝ̈ܟܘܢ . ܗܠܝܢ ܫܠܡ ܩܘܪܣܘܪ . ܘܫܬܩܘ ܠܗܘܢ ܝܗܘܕܝ̈ܐ . ܐܡܪ ܐܗܓܡܘܢܐ ܦܝܠܛܘܣ ܠܩܘܪܣܘܪ . ܦܘܩ ܘܒܐܝܕܐ ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܐ ܐܝܬ ܐܥܠܝܗܝ . ܢܦܩ ܕܝܢ ܩܘܪܣܘܪ ܘܒܐܝܩܪܐ ܡܫܡܫܐ ܐܥܠܗ ܠܝܫܘܥ ⁘

ܟܕ ܚܙܐ ܕܝܢ ܝܫܘܥ . ܚܙܘܗܝ ܗܘܢܕܝ̈ܐ ܘܐܬܟܬܫܘ ܐܦ ܗܘܢܐ ܠܗ . ܢܘܗܪܐ

ܟܬܒܐ ܕܟܘܢܫܐ

ܕܡܟܢܫ ܡܢ ܣܘܓܐܐ ܟܬܒ̈ܐ

ܡܢܬܐ ܕܬܪܬܝܢ

ܗܘܦܘܡܢܡ̈ܐܛܐ ܕܡܪܝ ܢܘܚ ܡܥܢܝܐ

ܒܡܛܒܥܬܐ ܕܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ
ܕܕܝܪܐ ܕܫܪܦܬ ܕܠܒܢܢ
ܫܢܬ ܐܙܚ ܕܡܫܝ

